

"de **GALEMA's** en **GALAMA's**

door de eeuwen heen"

Verschijnt in het

voorjaar

najaar

21e jaargang nr.1, mei 2010

Galama/Galema

INHOUD

Pagina

• Bestuur	2
• Van de voorzitter en redactie	2
• Familievaria: geboren, getrouwd, overleden	4
• Geridderd: Emmy Galama en Jacob de Wolf	7
• Vernieuwde website	8
• REÛNIE 2010	8
• Sjuritje Galema en haar man en kinderen	10
• Mijn Friese familie van Kees Witteveen	20
• Een mooie kast van Douwe Galama	21
• Interview met Michiel Galama	22
• Fierljeppen door Ytsje Galama	23
• WK-limieten gehaald bij PW's in Oss	25
• Zeilvereniging eert Gerard Galema	26
• Actie voor reddingsstations rond het Victoriameer: Duizenden vissers verdrinken.	27
• Vrijwilliger Abbo Galema aan het werk	27
• Jan Galama: van schurk tot verkiezingsheld	26
• Loeien in de serre met Paul Galama	29
• Onze donateurs door Haye Galama	30
• Kunstwerken van Hugo Galama	31
• Het winkeltje	32
• Kunstwerk van Arjen Galama te koop	32

Reünie 2010, zaterdag 4 september 2010 in Café Bergsma te Oosterend, Fryslân. Voor iedereen die op een of andere manier verbonden is met de Galama's en Galema's. Deze keer met veel buitenactiviteiten met demonstraties fierljeppen en kaatsen. En daar hoort ook het Ljipaaaisykjen (kievitseieren zoeken) bij. Hier zal een aardige verrassing zijn. Het wordt een sportieve dag en daarom ook een oproep aan allen om bijzondere sportattributen mee te nemen om anderen te laten zien. Wij denken vooral aan medailles, bijvoorbeeld van een Elfstedentocht, kampioenschap, wedstrijd of wat dan ook. Op de dag zal een medaillekast aanwezig zijn. Afgelopen maand heeft u al een brief gehad met aankondiging en binnenkort zal er nog een definitieve uitnodiging komen met meer details over de dag zelf. Zie ook pagina 8/9. Of neem contact op met Haye Galama.

Redactie:**Eelco J. Galama** (1.14.87/107)

Hoofdredacteur

Nieuw Rapenburg 39, 8935

Leeuwarden;

Tel. 058-2800016

e-mail:

e.galama@chello.nl**Maaïke Galama**

(1.13.1.3/33)

Redactielid

Lange Meent 3

4101 BG Culemborg

tel.: 0345 - 535 979

e-mail: maaike.galama@hetnet.nl**Bestuur St. Gala/ema:****Haye Galama** (1.14.142/150)

Voorzitter

Willem Torckstraat 8,

3621 XH Breukelen (UT)

tel. 0346-262647

e-mail: haye.galama@planet.nl**Ysbrand Galama** (1.14.153/155)Penningmeester & ledenadministratie
Website

Vredelaan 18, 1318AS Almere

tel. 036-5217386; 06-51075593

e-mail: ysbrand@galama.net**Wieke Schimmel-Galama**

(1.13.68.1/131)

Secretaris

Medenerweg 17, 9892 TB Feerwerd

De compleet vernieuwde website:

www.galama.nl**Kopij:**

Als u leuke informatie heeft voor deze krant over de familie, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Haye Galama, Willem Torckstraat 8, 3621 XH Breukelen (UT)

Sluitingsdatum voor het volgend najaarsnummer: 30 september 2010.

Bankrekening

St. Galema/Galama

door de eeuwen heen:

30.87.66.814 t.n.v.

St. Gale/ama, Almere.

Van de voorzitter

Beste vrienden van de Stichting Gal-Galama's / Galama's,

Het nieuws heeft jullie waarschijnlijk al langs andere weg bereikt: zaterdag 4 september grote familiereünie in "Noflik Bergsma" te Oosterend! Daar hoop ik jullie allen te treffen. Geef je snel op voor deze reünie, zodat wij in de voorbereiding maximale mogelijkheden hebben het feest zo goed mogelijk te organiseren. En niet alleen de donateurs verwachten wij op deze zaterdag, maar ook vele bloedverwanten die zich (nog) niet als donateur ingeschreven hebben. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Het programma van de dag is al opgesteld, maar we kunnen zeker nog mensen gebruiken die in de voorbereiding of op de dag van de reünie zelf de organisatie behulpzaam willen zijn. Meld je a.u.b. bij mij, Wieke of Ysbrand. 's Ochtends vroeg hebben we zeker mensen nodig om de ontvangstbalie te bemannen. Binnenkomende reünisten moeten bij voorbeeld hun batch met naam uitgereikt krijgen. Maar er zijn meer activiteiten die steun behoeven.

Onze primaire aandacht is nu natuurlijk op de reünie gericht. Daar willen we een mooi feest van maken. Maar op onze 1^e vergadering op de boerderij van Cees en Wieke heeft het toen nieuwe bestuur al gezegd dat we twee speerpunten van beleid hebben. Verbreding en daarmee verjonging van het donateurbestand enerzijds en anderzijds het reactiveren en uitbreiden van de website. Wie nu naar www.galama.nl gaat zal zien dat we niet stil gezeten hebben. De nieuwe website heeft vorm gekregen. Zodra we daar tijd voor vinden gaan we nog véél meer op die site publiceren dan er thans gevonden wordt; sommige kamers kunnen nog rijker worden ingericht, maar het huis is gebouwd! Persoonlijk lijkt het mij een bijzonder ijkpunt als we ook de volledige stamboom van de familie erop hebben en deze gemakkelijk toegankelijk is voor alle donateurs.

Voor het werven van nieuwe donateurs is die website natuurlijk van groot belang, maar niet toereikend. Als het even kan moet geld niet een drempel vormen om donateur te worden van onze stichting, is onze filosofie. We hebben daarom ook

gesleuteld aan de contributie. Die is vanaf 2010 tien euro per jaar voor donateurs die de familiekrant twee maal per jaar per post toegezonden krijgen; dat is een beetje duurder dan in het verleden. Daar staat echter tegenover dat je ook voor € 5,- per jaar volwaardig donateur kunt zijn. Dan krijg je de krant niet per post toegezonden, maar kun je deze op de website lezen. Voorwaar een bedrag waar je als aspirant donateur toch overheen kunt stappen!

En we maken het de aspirant-donateur ook zo gemakkelijk mogelijk. Bij de uitnodiging voor de reünie kan hij zich in één moeite ook als donateur registreren. Via de antwoordkaart of via de website. En de eerste € 5,- verdient hij daarmee al weer terug op de entreprijs voor de reünie. Ook om deze reden hebben we er bijzonder veel energie in gestoken om van alle bloedverwanten de adressen te achterhalen om ze voor deze reünie uit te nodigen. Dat is voor meer dan 2.000 personen gelukt.

Kortom, veel werk! Te veel werk voor slechts drie bestuursleden. Daarom zijn we blij dat Maaïke en Eelco ons daarin de afgelopen maanden gesteund hebben. Maaïke heeft echter inmiddels haar activiteiten beëindigd en ook Eelco vindt dat na een reeks van 11 jaar (!) het tijd wordt dat iemand anders uit de familie de redactie van de krant van hem overneemt. Voor de nabije toekomst zijn we dus op zoek naar versterking van het bestuur en support voor specifieke activiteiten van de stichting. Meld je aan als jezelf support wilt geven of anderen kent waarvan je vindt dat wij die eens zouden moeten polsen!

De zomervakantie komt met rappe schreden naderbij. Ik hoop dat deze veel warmte en genoegen voor ons allen in petto heeft. En kort daarna treffen we elkaar in Oosterend.

Oant sjen!

Haye Galama

Aanmelden voor de reünie op 4 september 2010 kan nu ook via de website www.galama.nl

Redactie

Even een wat langer redactioneel deze keer en daar zijn verschillende redenen voor.

Dit zal mijn laatste editie zijn van de Gale/ama-familiekrant, want ik stop ermee. Zo ook Maaïke, waarmee ik de laatste jaren veel heb samengewerkt. Maaïke deed vooral aanvullend onderzoek en natuurlijk kent u de interviews met bijzondere familieleden. En die de moeite waren om eens te lezen. Ikzelf heb wellicht niet eens zoveel zelf geschreven, maar vooral anderen gestimuleerd om kopij op te sturen. Daarna natuurlijk de opmaak van de krant, iedere keer een hele klus, want het liefst heb je een krant met een thema, in plaats van allerlei losse krantenknipsels. 11 jaren twee edities maken, behalve in 2009, toen er maar één krant is verschenen. Een flinke bestuurscrisis hebben we gehad en zijn er nog niet uit, gezien het kleine aantal actieve bestuursleden momenteel. Het draait nu vooral om Haye en Ysbrand die met nieuwe inzichten en actiepunten een nieuwe draai aan de Stichting geven. De afgelopen maanden hebben Maaïke en ik nog ondersteuning gegeven en dingen overgedragen bij het voorbereiden van de reünie en de krant die nog twee keer is gemaakt onder onze redactie. Een vernieuwde activiteit is geweest de nieuwe website, met veel informatie over de familie; vaak artikelen die al eerder zijn gepubliceerd in de familiekrant, maar nu op een andere manier ook beschikbaar.

Nu is het voor mij tijd om weer eens anders tegen een familiestichting aan te kijken, een moment om even terug te kijken naar de afgelopen jaren. Er is heel veel aandacht geweest voor de genealogie, de afstamming van allerlei personen, familieverbanden, geboortes en nog meer overlijden. Wat in deze 21e eeuw anders is geweest is dat er meer en meer geschreven is over wat de Galeama's nú bezig houdt en waar ze mee bezig zijn. Interviews van mensen die nog midden in het leven staan en waar de verhalen nog uit eigen mond opgetekend kunnen worden. Een activiteit van de familiekrant waar naar mijn mening flink mee doorgegaan moet worden. Immers wat mensen roert en motiveert is het best op te schrijven uit eigen mond. Achteraf is het heel veel

interpreteren en wordt het verhaal mogelijk anders dan de persoon zelf heeft gedacht. Afgelopen half jaar heeft het nieuwe bestuur wat nieuwe wegen willen inslaan: meer donateurs betrekken bij de Stichting en meer de jongeren erbij betrekken. Dan kom je als redactie er ook achter dat de jeugd op een heel andere manier communiceert dan in het verleden. Er is heel veel op internet te doen, of je het leuk vindt of niet, de jeugd is daar erg actief en bouwt er aan netwerken. Op facebook zoeken naar Galama's en Galema's levert zomaar 150 namen op van jonge mensen die willen communiceren. Op www.sportuitslagen.nl vind je op dezelfde manier allerlei familieleden die met sport bezig zijn en aan wedstrijden mee doen en daarin topprestaties leveren. Afgelopen jaren hebben we veel over de fierljeppers gelezen, maar er is ongelooflijk veel meer dan deze Friese sport, bijvoorbeeld acrogym, zoals we in deze editie kunnen lezen. Daarom is er in het recente verleden al meer gesproken over sport als thema. De reünie op 4 september zal er een flinke portie van meekrijgen, vooral de typisch Friese sporten.

Kortom allerlei uitdagingen om nieuwe groepen aan te spreken, maar ook de anderen onder ons niet te vergeten. Immers zij hebben door hun donaties en actieve opstelling in het verleden gemaakt waar we nu staan: een stevige familiekrant, jaarlijkse donateurdagen en een goed gevulde kas; nu nog weer wat nieuwe gemotiveerde bestuursleden die de handen uit de mouwen steken.

Ik kan er niet aan ontkomen om ook even terug te kijken als bestuurslid sinds begin deze 21e eeuw. In het begin de bijeenkomsten met de Brede club, een groep geïnteresseerden die met het bestuur meedacht over nieuwe activiteiten, de vele donateursdagen met fietstochten en soms sterke verhalen over vroeger, de bestuursvergaderingen en bourkjen bij Wieke en natuurlijk de historische verhalen van met name Joseph over de kinderen van Ys-

brand Klazes Galema. Teveel om op te noemen. Gelukkig is veel in deze krant vastgelegd en kun je het nog eens nalezen. Iedereen die meegewerkt heeft om deze krant te voorzien van kopij, van harte bedankt, zonder dat had deze nooit zo uitgebreid kunnen zijn.

Maar nu nog even vooruit kijken. In deze krant een flink verhaal van Joseph over Sjutje Galema en veel van haar nazaten. Nu eens heel veel familienaamen, waarmee wat meer relaties met andere families zichtbaar worden. En deze keer veel over sport en de komende reünie. Hieraan gekoppeld het interview met Michiel Galama uit It Heidenskip: actief in het stimuleren van de fierljepsport in Fryslân. En natuurlijk de verhalen van familieleden in Afrika, de sport, vrijwilligerswerk of wat dan ook. Rest mij u veel leesplezier toe te wensen en tot ziens op 4 september in Oostereind. Eelco Galama

Geboren

Van Petra Galema kregen we nog een nagekomen bericht voor in het familieboek:

Op 12 mei 1998 is **Inez Prosee** geboren, dochter van Gerrit Prosee en Petra Galema (1.13.21, nr. 4/49). Inez is een actieve korfbalster. Op 1 juli 1998 is geboren **David van Winden**, zoon van Rardie van Winden en Ria Galema (1.13.21, nr 5/49). Om maar even bij de tijd te blijven, is het vermeldenswaardig dat David intussen een actieve badmintonner bij Velo van Zundert is en aan allerlei competities mee doet.

Bijna als een Sinterklaas kadootje is op 6 december 2009 geboren **Siemen Folkert Reimer**. Hij is een zoon van Michiel Galema en Avelijn Waardenburg en zij wonen in Rotterdam.

Op 23 december 2009 is geboren te Leeuwarden **Amir Almufly**, zoon van Mohammed Almufly en Vera Schuurmans (1.13.49, nr. 3, kind 2/106). Zij wonen in Leeuwarden.

In de Leeuwarder Courant lazen we dat op 25 februari 2010 geboren is **Stian Theodorus Jacob**, zoon van Dennis en Jetske Galema-Harkema (1.14.40, nr 1/72) uit Workum. Stian had al een broertje Lasse Mathijs.

Op 15 maart 2010 zijn te Leeuwarden geboren de tweeling **Ylse en Sybren Galama**,

dochter en zoon van Wietske Hijma en Peter Galama uit Friens. (1.14.83, nr. 2/106). Peter en Wietske wonen sinds ongeveer een jaar op de boerderij in Friens en hebben deze overgenomen van hun ouders Michiel en Rosa Galama-Hettinga. Met de geboorte van de tweeling is er wellicht weer een opvolger voor een volgende generatie geboren en kan de boerderij in de Galama familie blijven tot ver in de 21^e eeuw.

Een week later is op 22 maart 2010 geboren **Tess Rinke**, dochter van Igo en Claudia Galama-Meester (1.14.108, nr.1/123) en zusje van Claudia en Sven. Zij wonen te Bunnik.

Jubilea

27 april 2010 zijn **Douwe en Baukje Terwisscha van Scheltinga-Galama** (1.13.49, nr1/106) 40 jaar getrouwd. Zij wonen in Joure. Ter gelegenheid van deze gebeurtenis is een feest georganiseerd voor vrienden en familie op 1 mei in De Oorsprong in St. Nicolaasga.

Op 7 mei 2010 waren **Bas Galama** (1.14.86/107) en **Elly Kuipers** 25 jaar getrouwd en hebben dat op 14 mei gevierd met familie en vrienden op hun eigen boerderij Nijdamstra state in Grou.

Bas, Elly, Diny, Afra en Menno Galama

Woansdei 28 april is it 50 jier ferlyn dat **Bauke Rijpma en Ciske Galama** (1.12.26, nr8/112) trouw binne, sa leasden we in de LC. Hjir under de pleats in Heech wer se bourken.

Moandei 10 maye 2010 binne **Michiel Galama** (1.13.89/160) en **Vronie de Vries** út Blauhûs 60 jier trouw.

Overleden

Op maandag 14 december overleed onverwacht **Gina (Regina Petronella) Galema** (1.13.28, nr. 3/70), ruim een dag voor haar broer Gerard. Gerard en Gina beiden gedoopt en groot geworden onder de Dominicusparochie in Leeuwarden. Gina verhuisde na haar huwelijk naar Almelo. Ze kreeg twee dochters. In 1997 kwam ze weer terug naar Leeuwarden.

Ook Gina was veel met de natuur bezig, zij het op een andere manier als haar broer Gerard. Bomen betekenden veel voor haar. Ze zag zichzelf duidelijk als onderdeel van de natuur. Ze gaf cursussen in mandalatekenen en wat die voor de cursist betekende. Een eigen mandala, een ster, sierde haar rouwkaart. Hoewel onverwacht, kwam de dood voor haarzelf niet onverwacht, ze was er klaar voor. Gina was geboren op 26 augustus 1941 te Leeuwarden. Zij is op 19 december gecremeerd.

Op woensdag 16 december overleed **Gerard Galema** (1.14.35/71). We namen afscheid van hem met een viering in de aula van het crematorium. Hij was 71 jaar. Hij was een man van de natuur en het vrije veld. Hij hield van bloemen en planten. Het was zijn werk, maar het zat ook diep van binnen. Het tekende misschien ook wel zijn aard; eerlijk, aandachtig, integer en hulpvaardig. 'Teder is goed zoals hij of zij is'. Naast rozen hield hij heel erg van cactussen-zijn grote hobby. Een prachtige foto van een van zijn cactussen sierde de rouwkaart. Gerard was getrouwd met Ans Kiezebrink. Ze kregen een dochter. Ze woonden de laatste jaren in Goutum bij Leeuwarden. Hij gaf z'n kennis over bloemen planten graag door aan wie wilde luisteren en ook aan z'n kleinkinderen vertelde hij graag over die wonder wereld van de natuur. Ruim een jaar geleden werd geconstateerd dat hij ernstig ziek was. Behandelingen volgden, maar het mocht helaas niet baten. Vlak voor Kerstmis overleed hij te midden van zijn familie. Bij de viering dachten we ook in genegenheid terug aan zijn zuster Gina die twee dagen eerder overleed. Dat Gerard nu mag zijn aangekomen in die tuin van vrede. Gerard was geboren te Leeuwarden op 1 november 1938.

Bron: Kerkvenster, nieuwskrant van de Titus Brandsma Parochie te Leeuwarden, d.d. februari 2010

Ruim een jaar geleden is op 10 april 2009 te Joure overleden

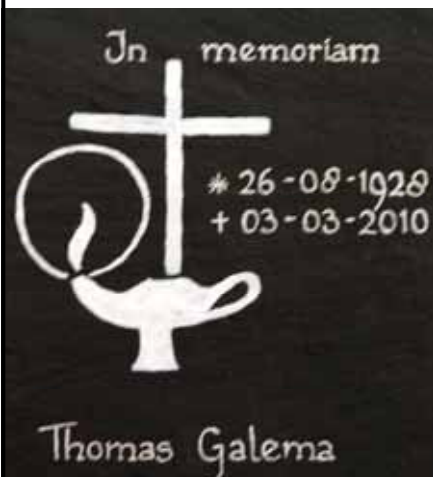
Anna Agatha Brandsma-Altenburg. Zij was de schoonmoeder van Hiske Galema (1.13.78, nr 3/146) en moeder van Wiebe Brandsma.

Ver van ons is in Quebec, Canada op 15 januari 2010 overleden **Anne Galama** (1.13.8/38), geboren 13 juli 1921 en 57 jaar getrouwd met Margaretha Maria van der Schuit.

29 januari 2010 overleed te Den Bosch **Johanna Galama-Rudl**, sinds 7 juni 1992 weduwe van Evert Hugo Galama. (1.13.56/118). Evert Hugo kennen we van de Doele in Bolsward. Johanna is op 4 februari gecremeerd te Dieren. Zij is 96 jaar geworden.

Tijdens een rondleiding in april in de Michaelskerk in Harlingen zag ik een serie leien hangen achter in de kerk met daarop een In Memoriam van overleden parochianen. In meerdere katholieke kerken wordt dit gedaan nadat een van de parochianen is overleden en om ze niet te vergeten, wordt in dit geval een herinneringslei gemaakt en in de kerk opgehangen. Na een bepaalde periode, vaak een jaar, wordt de herinneringslei of in Leeuwarden een kruisje, aan de familie gegeven.

In de Michaelskerk hing daar onderstaande lei.

Thomas Galema (1.13.21/48) is op 3 maart 2010 te Harlingen op 81 jarige leeftijd overleden en begraven op de katholieke begraafplaats te Harlingen. Op de volgende pagina staat een In Memoriam van een van de kinderen van Thomas.

Wij wensen de familieleden sterkte met het verwerken van het verlies van hun geliefde.

Johanna Galama-Rudl

Op 3 februari 2010 is te Marknesse in de Noordoostpolder overleden **Anna Catharina Galema- Hoekstra**. Zij was geboren op Groot Aequard te Bolsward op 11 september 1920. Anna was getrouwd met Michiel IJsbrand Galema (1.13.79/148) en woonden lange tijd op de Titus Brandsma Hoeve in Marknesse. Zij is op 8 februari 2010 op het R.K. kerkhof te Marknesse begraven.

25 februari 2010 is op 92 jarige leeftijd te Sneek overleden

Wiepkje Galema-Buding. Zij was geboren te Sneek op 13 februari 1918 en 60 jaar getrouwd geweest met Epke Galema (5.12.6/185), die eerder op 2 december 2003 overleed. Zij is op 2 maart op de algemene begraafplaats te Sneek begraven.

Op 23 maart 2010 is te Bolsward overleden **Haije Michiel Galama** (1.13.87/158). Hij was 60 jaar getrouwd met Akke Galama-Flapper en is 90 jaar geworden. Hij is op 29 maart op het R.K. kerkhof te Blauwhuis begraven.

De Burgerlijke stand

Mocht u als lezer en/of familielid familieberichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie t.a.v. Haye Galama. Uw bijdrage wordt zeer op prijs gesteld.

Ter nagedachtenis aan

Johanna Galama-Rudl

Mama werd op 11 mei 1913 geboren in Oberhausen en overleed op 29 januari 2010 in 's-Hertogenbosch.

Na de Eerste Wereldoorlog werd zij met een kinderuitzending naar Nederland gebracht. Zij werd liefdevol opgenomen door het echtpaar Siemensma in Sneek om te bekomen van de verschrikkingen van de oorlog. Ze zou er drie maanden blijven, maar het werden er meer. Haar tijdelijke pleegouders waren dol op haar en konden haar haast niet missen. Ze is dan ook verschillende keren opnieuw naar Sneek gegaan. Dit heeft mama's verdere leven bepaald.

Mama heeft in Duitsland een beroepsopleiding gevolgd. Toen het leefklimaat in Duitsland verslechterde door het Nazi bewind, is zij op advies van haar vader naar Sneek gegaan. Daar leerde ze Evert Galama kennen, ze werden verliefd en trouwden op 11 mei 1936.

In 1939 verhuisden zij met Tiny en Boudien naar Dieren en betrokken café Restaurant Hofzicht. In Dieren werden IJsbrand, Rosel, July, Hans, Simon en Mariska geboren. De Tweede Wereldoorlog brak uit, veel zorgen ook over de familie in Duitsland. In die heel moeilijke jaren was mama de sterke vrouw, ze was heel ondernemend en gastvrij. Na de oorlog heeft zij zich volop ingezet voor het café Restaurant. De kinderen werden groter, papa en mama kregen meer tijd voor elkaar en genoten van de kinderen en kleinkinderen, het wandelen en fietsen, maar ook de reizen die ze samen maakten naar Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk en Spanje.

In 1989 werd papa opgenomen in een Verpleeghuis in Velp. Mama bezocht onze vader vrijwel elke dag. In 1989 overleed IJsbrand. Veel verdriet voor papa en mama en voor ons allen. Papa overleed op 7 juni 1992.

Toen mama bij zichzelf de verschijnselen van Alzheimer ontdekte was ze bijna 90 jaar. Ze was heel verdrietig en ook boos. Niettemin is mama naar 's-Hertogenbosch gegaan naar Verpleeghuis Oosterhof, met de gedachte daar nog een paar mooie jaren te hebben, het onvermijdelijke te accepteren en hierin te berusten. Dit tekent onze moeder en we zijn trots op haar en dankbaar voor haar positieve levenswijze.

In Memoriam Pa Thomas Galema

* 26-08-1928 † 03-03-2010

Wij komen uit een goed nest.

Als er 1 ding is wat Pa ons geleerd heeft, dan is het wel dat je met vertrouwen, doorzettingsvermogen en een positieve blik samen heel wat kan bereiken. Daarom staan we hier samen en gaan we hierna een van de lievelingsliederen van Willie zingen, om het leven van Pa te vieren, om dankjewel te zeggen voor de liefde en de wijze lessen die we hebben ontvangen, en om afscheid te nemen van onze Pa.

Pa werd geboren als eerste van 8 kinderen van Opa Sybren en Oma Wiepie in de bakkerij op de Oude Trekweg aan de Koningsbuurt. We hebben nog een foto waarop Pa als jochie naast de hondencar staat, met hond Max ervoor, om brood te bezorgen. Pa vertelde daarbij over die harde tijd, waarin het sappelen was om het hoofd boven water te houden. Op 11-jarige leeftijd verhuisde Pa met zijn vader en moeder naar de Oude Trekweg in Harlingen, later Oud Jaagpad genoemd. Daar had Opa Sybren een bakkerij laten bouwen, in de hoop om aan die kant van Harlingen meer klandizie te vinden.

Na de MULO ging Pa werken bij de kwekerij van Huijser, toevallig werkte Gerrit, de broer van Ma, daar ook..... Pa vervulde zijn dienstplicht in Indië tijdens de politionele acties tussen 1947 en 1949. Hier begon het grote schrijven: Pa vroeg in een brief aan Gerrit, of Ma al verkering had, en zo is 't begonnen.

Terug uit Indië ging Pa studeren in Boskoop aan de Tuinbouwschool. Zijn hart lag bij bomen, bloemen en planten, kleurvlakken, geen symmetrie, beetje gedurfde tuinaanleg; hij dacht zelfs al na over het opzetten van een tuincentrum, het zou een van de eersten zijn geweest in de vijftiger jaren. Maar het liep anders: zijn moeder overleed zeer plotseling in 1956 en een half jaar later ook nog 's zijn vader. Marietje Haye en Thea waren nog thuis.

Er werden moeilijke beslissingen genomen, Pa en Ma trouwden eerder en zetten samen de schouders onder de bakkerszaak. Ma bracht al haar ervaring uit de Jamin winkel in en Pa kreeg dispen-

satie om zijn bakkerspapieren in de avonduren te halen. En zo werd de tuinman een bakker/ondernemer, de groene vingers werden wit.

De liefde tussen pa en ma werd bekroond met vijf kinderen, 4 meiden en een jongen. Dit bracht veel vreugde maar ook wel zorg. Willie bijvoorbeeld, werd al jong uit huis geplaatst, helemaal in de Klokkenberg in Breda. Dit bracht natuurlijk verdriet met zich mee. Maar wij als kinderen zagen dit niet, voor ons waren de bezoeken aan Willie in Breda vooral een leuk uitstapje, met spelletjes in het bos en als traktatie een zakje chips in de kantine van de Klokkenberg.

Pa wilde graag een eigen stempel ergens opzetten, een echte ondernemer. Daarom ook begon hij met geroosterd brood en later een Toastfabriek na heel wat testen en proeven. De zaken gingen goed, maar er was ook flinke tegenslag: in 1973 brandde de toastfabriek af. Gelukkig bleven het woonhuis en de broodbakkerij gespaard, en weer vonden ze de kracht om door te gaan: er kwam een nieuwe toastbakkerij aan de William Bootstraat. Risico's nemen, maar wel na wikken en wegen en menig gesprek met Ma. Het is geen geheim dat hij zijn zorgen en twijfels ook deelde met De Grote Baas daarboven. Dat Godsvertrouwen, zei Pa, heeft hij meegekregen van zijn moeder en heeft hem nooit verlaten.

Pa was een authentieke man, best wel vooruitstrevend in zijn tijd. Altijd goed geïnformeerd en twee tikkeltjes eigenwijs. Heilige huisjes mochten soms om-

vallen: ondanks tegensputteren van 17 andere bakkers in Harlingen was hij een van de eersten die 1 week zomervakantie met winkelsluiting doorvoerde. Hij begon brood te leveren aan supermarkten - nu heel gewoon - maar toen nog niet!

Thuis was er ruimte voor overleg en hij hield van discussie, aan tafel ging het er soms verhit aan toe. Maar pa had ook graag gelijk en wilde in ieder geval het laatste woord hebben. De weinige vrije tijd werd graag doorgebracht bij Moeke - Oma de Bruin - waar Pa met zijn zwagers menige boom kon opzetten over politiek, sport en de zegeningen van het vrije ondernemerschap. Dat leverde soms felle discussies op daar in die mannenhoek, vergezeld van een borrel, Oma's rollade, en een bulderende lach van de zwagers.

Pa was een man van woorden, Pa hield van praten, legde gemakkelijk contacten en kende veel mensen. Zelfstandigheid stond hoog in zijn vaandel en dus zijn we opgevoed tot zelfstandige mensen, ook aan ons meisjes werd de boodschap meegegeven dat wij onafhankelijk moesten worden en daarom een goede opleiding moesten volgen. Maar emancipatie is ook als meisjes om 4 uur 's nachts in de bakkerij beginnen, we hebben geleerd wat werken is.

Ik werkte ook met Pa aan de werkbank, dan zagen we het langzaam licht worden en hoorden we de eerste vogels nadat de kneedmachines waren gestopt. We hadden niet veel woorden nodig. Pa heeft mij geleerd om kritisch te zijn op je werk en altijd weer verbeteringen door te voeren. Toen ik uiteindelijk de zaak niet overnam was dat een teleurstelling voor hem, maar hij heeft altijd mijn beslissing gerespecteerd en we bleven vakbroeders. Het was heerlijk om met hem over het vak te praten en soms lachwekkend voor de buitenwereld, als wij meenden te weten hoe een koekje of een toastje zou gaan smaken nog voordat er 1 hap van was genomen: eerst bekijken dan breken naast je oor, dan kon je eigenlijk al horen of 't goed was.

De laatste dagen sliep ik met de rest van de familie op de Kimswarderweg. Mijn aftershave was op en ik zag een heel rijtje verschillende merken op zijn kamer staan: 1 flesje vertelde mij heel zijn

leven: ik heb het merk Caractère gekapt. Karakter, mijn vader was een man van karakter, van discipline, een doordouwer, ambitieus. Aftershave, dus ook Caractère, bestaat uit een mengsel van vele geurstoffen - de "top noten" - die op een basis worden gezet.

Ik heb vanmorgen nog zijn aftershave opgedaan, de top noten zullen gaan vervliegen en ingewisseld worden tegen geuren die nog beter bij mij passen maar de basis blijft. Dankjewel voor de basis.

Het was fijn dat Pa en Ma na een leven van heel hard werken konden gaan genieten van verre reizen en hun mooie huis. Typisch Pa dat de tuin eerder klaar was dan het huis. De tuin, zijn passie, zelf opkweken, met de loop erbij de zaadjes sorteren, meegaan met de seizoenen. Planten verkopen voor de restauratie van de kerk.

Er kwamen 9 prachtige kleinkinderen waar hij trots op was. 50 jaar getrouwd: met allen die hem lief waren op de boot, mooie herinneringen, stukjes, liedjes, 1 grote familie.

Hart voor de zaak werd plotseling een zaak van het hart, ook Parkinson stond hem in de weg, maar dat weerhield hem er niet van om actief betrokken te blijven bij- en genereus te zijn voor de kerk en voor Harlingen Sien Stadsje, er kwam zelfs een praatclub aan huis: "De Burgers van Harlingen", altijd bezig met hoe het beter kon in Harlingen.

Het was moeilijk voor Pa om te ervaren dat vele lichamelijke dingen niet meer konden zoals vroeger, maar hij bleef mentaal strijdbaar en krachtig, altijd de uitdaging houdend in wat nog wel lukte. Uitdaging, zijn hele leven was een uitdaging. Wij kinderen mailden veel met elkaar om elkaar op de hoogte te houden van het wel en wee van Pa en Ma, hij vond het prachtig dat we dat de Mailzolder noemden. We hebben de laatste weken als familie heel intensief met elkaar opgetrokken, we hebben Pa gesteund, Ma gesteund en elkaar gesteund in de wetenschap dat we uit een goed nest komen. We gaan goed voor Ma en Willie zorgen en dat weet Pa, hij ging rustig en vredig naar de eeuwige rust, naar de Grote Baas. Dank u wel. Pa, goede reis, tabé.

Net hebben we Koninkinnedag achter de rug en worden er weer velen geridderd. Zo ook in onze familie. Vorig jaar is **Emmy Galama**,

vrouw van onze voormalige voorzitter Kees Galama (1.14.110/123) uit Zaamslag geridderd in de Orde van Oranje Nassau. Een jaar later volgde in Wolvega **Jacob de Wolf** (1.12.24, nr. 6, kind 6). Op internet lazen we over hen het volgende:

Emmy Galama Geridderd

"Ik draag deze Koninklijke onderscheiding op aan de vrouwen die met hun families wonen in de sloppenwijken zonder water en sanitatie en zonder (erf) rechten. Zij geven me de inspiratie en kracht om door te gaan met dit werk!"

Op 29 april 2009 werd Emmy Galama, voorzitter van het Provinciaal Bestuur van de Adviescommissies Wonen in Zeeland, geridderd ridder in Orde van Oranje Nassau.

Emmy: "Ik wist van niets. Het heeft me volledig verrast!" Ook VACPunt Wonen zat in het complot: zij schreef eind vorig jaar een aanbevelingsbrief voor de voordracht van Emmy Galama, die een indrukwekkend aantal activiteiten tentoon spreidt, zowel binnen als buiten het VAC-werk, en zowel binnen als buiten Nederland.

Bron: internet St. VAC Wonen Zeeland Navraag leerde dat Emmy erg actief is en is geweest in belangen behartiging voor vrouwen over de gehele wereld. Zij is ook lid van de UN Habitat Women's Council en World Urban Forum.

In maart jongstleden woonde Emmy als zodanig een forum bij in Rio de Janeiro in Brazilië.

En dan de speech van burgemeester Klaver van Weststellingwerf voor Jacob de Wolf:

Wolvega 29 april 2010,
Mijnheer de Wolff, Jacob,

Fijn dat je er bent, je hebt een zware operatie achter de rug en bent net een paar weken thuis maar ik heb begrepen dat het langzaamaan weer de goede kant opgaat. Fijn dat te horen!

Ook jij bent al heel lang actief als vrijwilliger op vele terreinen. Al 15 jaar lang ben jij gastheer van de ons welbekende Opera Spanga. Jaarlijks stel jij – zo ongeveer 3 maanden lang – jouw land, schuren en apparatuur beschikbaar aan het kleurrijke gezelschap van de Opera.

Je haalt en brengt caravans naar het terrein, maakt het drassige veld begaanbaar, helpt bij de opbouw van de orkestbak en zorgt voor de opvang van zo'n 60 medewerkers, waarvan vele ook nog bij jou op het terrein logeren. Daarnaast zorg jij voor een rooster van vrijwilligers die de bar bedienen en draai je zelf ook de nodige diensten mee.

Naast de opera en Coby natuurlijk, heb je nog een andere liefde, namelijk de mensport. Je bent voorzitter van de marathoncommissie van de Menvereniging d'r Veur en d'r Deur, onderdeel van de welbekende Linderuiters. Jaarlijks wordt er een marathon gereden – bij mij voor huis langs – waarbij jij naast de organisatie ervan, helpt bij het uitzetten van de baan, het werven van sponsors, het organiseren van de rekenkamer en het secretariaat en ben je ook nog scheidsrechter en klokker. Ook bij menvereniging De Burcht in de Noord-oostpolder wordt je hulp ingeroepen bij het opbouwen van het parcours. Dat geeft toch wel aan dat je een echte kenner bent op dat gebied!

Je was voorzitter van Plaatselijk Belang Munnekeburen, Scherpenzeel en Spanga en stopte hiermee in 2005 toen je raadslid werd in onze gemeente.

Tot slot nog twee heel uiteenlopende dingen, je bent namelijk voorzitter van de afdeling Scherpenzeel van de Bejaardensoos en je bent actief als vrijwilliger bij de overleggroep van Staatsbosbeheer, met name op het gebied van het ganzenbeheer.

Gelet op jouw bestuurlijke activiteiten vanaf 1995 op het gebied van cultuur, paardensport, lokale politiek en welzijn heeft het Hare Majesteit behaagd om je te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Vernieuwde website van de St. Galema/Galama door de eeuwen heen

Afgelopen maanden zijn Haye en Ysbrand druk bezig geweest met het vernieuwen van de website; en Maaïke heeft haar bijdrage gegeven om allerlei materiaal op de site te zetten. Ook het vorig bestuur was reeds in januari 2009 in gesprek met Michiel Galama uit Utrecht om een en nader te vernieuwen en nu is dat daadkrachtig aangepakt met o.a. meer informatie op de website, maar vooral ook meer interactief, met mogelijkheden van donateurs achter een afgeschermd deel van de site en voor iedereen op het brede gedeelte waar de hele wereld bij kan. Probeer het eens en kom er achter dat via de website wat sneller informatie bij de donateurs is te krijgen, maar wellicht ook andere informatie dan voorheen of toegang tot netwerken. Ga maar eens naar www.galama.nl en aanschouw het zelf. Een geef uw reactie aan Ysbrand of Haye.

Reünie 4 september

Door Eelco Galama

“De roots van de Galema’s en Galama’s liggen nadrukkelijk in het Friese landschap. Wie echter de levens van deze familie met al haar vertakkingen onder de loep neemt, ziet dat meer en meer nazaten over de grens van Friesland getrokken zijn. Galema’s gaan ‘global’.

Maar eens in de vijf à zes jaar wordt er op de trom geslagen. Dan klinkt it en daverit fier yn it roun, Galama’s van geboorte komen tezamen op Fryske groun! Op 4 september 2010 zullen we bij elkaar komen bij Café Noflik Bergsma in Oosterend. Voor een aantal zal dit een bekende locatie zijn; we zijn er ook met de donateursdag in 2008 geweest en hebben er toen gefietst en de kerk met graven van onze voorouders Meylema’s bekeken. Een historische plek dus voor onze families Galema.

Een dorpsomroeper zal special kond geven aan deze dag. En de grote vlag zal uithangen.

Het bestuur heeft zich afgelopen half jaar flink ingezet om deze dag mogelijk te maken. En wellicht met een aantal nieuwe gezichten. Immers er zijn afgelopen maanden veel activiteiten ondernomen om meer donateurs te verwerven, maar ook vanwege het feit dat voor de reünie zo’n 2000 uitnodigingen zijn verzonden.

Met de kastelein van het historische café is een leuk programma opgezet voor die dag. Te beginnen met verzamelen in het café waar ontmoeting het belangrijkste thema is. Velen zullen elkaar niet kennen, maar verschillende taken van de stamboom zullen apart met gekleurde batches zichtbaar gemaakt, zodat herkenning gemakkelijker wordt. Na een

Friese lunch zullen er ‘s middags allerlei sportieve activiteiten plaats vinden. Niet dat u allen in trainingspak aan de slag moet, maar we hebben veel jonge sporters in de familie, die graag hun kunsten demonstreren in een weiland. De vertoonde sporten zullen zijn **fierljeppen** (u kent de fierljeppers Anne, Ysbrand en hun zus Nienke, maar wellicht kent u ook aanstormend talent Hiske die ook al flinke sprongen maakt, zo lazen we in de vorige editie 2009 van deze krant). De

fierljeppers zullen een demonstratie geven en de durfals wordt de mogelijkheid gegeven om ook de overkant van een sloot te behalen. Voor polsstokken wordt gezorgd. Vertier dus voor iedereen!

Als je over polsstokspringen schrijft, dan hoort daar ook het **eieren zoeken** bij en we zitten ook nog in het Friese weidegebied. Op een bijzondere manier wordt hier iets over verteld, met mogelijkheden voor de actieve zoeker die middag. Ook zal een en nader over natuurbeheer in Fryslân verteld worden. Tenslotte zal een uitleg over kaatsen zijn, met een korte demonstratie; en natuurlijk de mogelijkheid om een balletje op te slaan. Dè kans om een boppeslach te maken. Al met al een mooie combinatie van Friese sporten, waarin sommige familieleden behoorlijk gescoord hebben. En mocht u een daarvan zijn, dan zouden we het ook leuk vinden om wat van die relikwieën te zien. Er zal een lege medaillekast aanwezig zijn, waarin achter slot en grendel uw medaille kan hangen die dag. Dus breng die medailles mee.

Iets minder sportief maar zeker ook de moeite waard zijn de parallelle mogelijkheden voor een dorpswandeling door Oosterend, een bezoek aan de Martinikerk met oude Meijlema grafzerken (voorouders van vele eeuwen terug) of een bezichtiging “kunst in de kerk” bij Gepko Roggeveen. Maar je kunt natuurlijk ook relaxed in de sfeerrijke ruimte van “Noflik Bergsma” blijven.

Om in de sfeer van een dag met veel buiten activiteiten en sport, hierna een paar beschrijvingen van deze bijzondere Friese sporten.

Kaatsen

Kaatsen, een balsport daterend uit de Middeleeuwen, is volkssport nummer één in Friesland.

Het Friese kaatsen behoort bij het veld- of pleinkaatsen, in de 16e eeuw in Friesland geïntroduceerd door dijkwerkers uit Holland. De essentie van het kaatsen is dat de spelers de leren bal met de handpalm of vuist zo proberen te slaan, dat deze door de tegenpartij niet geldig kan worden geretourneerd.

Het kaatsspel wordt op gras gespeeld tussen twee teams van elk drie spelers, de parturen genaamd, waarbij het ene team de opslag verzorgt en de andere partij vanuit het perk de retourslag. Met een opslagbal, de onderhandse slagbeweging met de blote hand naar het perk, kun je direct punten maken. Met een retourslag vanuit het perk, zowel bovenhands als onderhands en meestal met handschoenen, kun je door ver te slaan eveneens direct scoren. Vaak komt de bal ergens in het speelveld tot stilstand en dat betekent een onbesliste slag, die wordt gemarkeerd met een houten blokje, de kaats. Nadat de teams hebben gewisseld van de functies opslag en retourslag wordt dan de onbesliste slag verkaatst.

De KNKB, de Koninklijke Nederlandse Kaatsbond, organiseert in het zomerseizoen wekelijks wedstrijden voor alle categorieën. En ook federaties en verenigingen organiseren wedstrijden. Voor jongens is het kaatshoogtepunt, vanaf 1903, de Freulewedstrijd in Wommels. De jonge winnaars ontvangen een gouden horloge. Na de opkomst van het

Oane Galama

dameskaatsen is de Froulju's PC te Weidum, vanaf 1978, het jaarlijks hoogtepunt voor de dames. Maar het kaatsevenement bij uitstek is de P.C., die sinds 1854 op het Sjúkelân in Franeker wordt georganiseerd. De beste speler van het winnende partuur wordt hier uitgeroepen tot koning van de PC. Hij krijgt de zilveren koningsbal omgehangen, die hij mag houden tot de volgende PC.

Ljipaaisykjen

Ljipaaisykjen, ofwel eieren van de kievit zoeken, is een typisch Fries fenomeen. Tussen 1 maart en 8 april, de toegestane periode, gaan ongeveer 6500 Friezen daarvoor de weilanden in. Want het rapen van de eieren is een ware prestigestrijd: de Fries die het eerste kievitse vindt en raapt vergaart eeuwige roem. Dit eerste ei wordt traditiegetrouw aan de Commissaris van de Koningin overhandigd. Deze keurt het dan door het in een bak met water te leggen. Als het ei drijft is het bewijs geleverd

Ljipaaisykjen

dat het een vers ei is en krijgt de vinder de ‘Sulveren Ljip’, de Zilveren Kievit. Ook alle 31 burgemeesters ontvangen uit hun eigen gemeente het ‘earste ljipai’.

Bij het ljipaaisykjen wordt vooral gelet op het gedrag van het mannetje en het vrouwtje. Kenners zien daaraan of het een ‘kânske’ is of niet. Het ljipaaisykjen is overigens gekoppeld aan de nazorg. Dit houdt in dat er een stokje bij het nest wordt geplaatst, zodat bijvoorbeeld de boer bij het maaien het nest niet kapot rijdt. En de kievit mist zijn weggenomen ei niet – die gaat gewoon door het leggen.

Over het fierljeppen heeft Ytsje Galama een leuk stuk geshreven op pagina 24/25 van deze krant.

Hoofdstuk 7 Sjurtje Galema en haar man en kinderen

Door Joseph Galema

Sjurtje was zevende kind en vierde dochter van Ysbrand Klazes en Ytje

**Haye Douwes
van der Werf**

Sjurtje werd geboren op 31 juli 1826 te Tjerkwerd op het Westerhuis, het geboortehuis ook van haar vader. Zij trouwt op 18 mei 1851 te Bolsward met **Haye Douwes van der Werf**. Zij trouwt vanuit it Heechhout te Bolsward, waarheen haar ouders in 1842 vanuit half Hichtum verhuisden; in 1851 hebben zij het geheel opnieuw opgebouwd. Het Westerhuis was nog verhuurd aan Mebius Klaas Hettinga en Trijntje Nop, geen onbekenden; hun dochter Minke zou trouwen met Fonger Jans Galema. Haye en Sjurtje konden er in 1860 terecht.

**Sjurtje Ysbrands
Galema**

Tot Haye en Sjurtje op Westerhuis konden komen boeren, boerden Haye en Sjurtje in Bolsward op de kleine Knossen of Cnossen. De Cnossenlaan ligt zuidelijk van de snelweg in Bolsward. Het geslacht Knossens woonde hier in 1456 en is nog een bekende familie met een geregistreerd wapen. De eerste vijf kinderen werden daar geboren; de volgende zes kinderen op het Westerhuis in Tjerkwerd. In 1873, na het overlijden van haar ouders erfde Sjurtje deze boerderij. Westerhuis is steeds in bezit van hun nakomelingen gebleven. Nu staat het te huur. Het vijfde kind van Haye en Sjurtje was Trijntje, die in 1881 trouwde met Mathijs Siebes Huitema. Zij komen in 1895 na het overlijden van vader Haye op het Westerhuis. We zien Trijntje op een foto van het Westerhuis - het meest links - met naast haar Hilda (Hildegonda) Aukes, die was getrouwd met Trijntjes jongste broer Klaas van

Westerhuis 1914

der Werf, die toen in Veghel woonden. Zij heeft dochttertje Bella op de arm. De foto is ca 1914 gemaakt; Bella werd toen geboren. Sjurtjes man Haye Douwes van der Werf werd geboren op 25 augustus 1826 te Heerenveen als zoon van Douwe Hayes van der Werf en Jacomina Louise Fokke; Haye had nog een ouder zusje Johanna Jacomina, dat slechts 17 maanden oud werd, en overleed kort na Hayes geboorte. Haye was gemeenteraadslid van Wonseradeel; hij komt uit een bekende Friese familie.

Tot nu toe zijn we de familie van der Werf nog niet vaak tegengekomen. Dit zal nu vaker het geval zijn. Ik ontleen hier regelmatig iets aan het boek van Kees Witteveen. De grootmoeder van Kees komt uit dezelfde familie van der Werf. De grootvader van Haye, Sjurtjes man, was ook Haye Douwes van der Werf, 1769-1831. Hij is zeer bekend geworden, een stukje geschiedenis is hier daarom wel op zijn plaats.

Begonnen als stadsbode van Bolsward werd grootvader Haye hoofd van de politie in Bolsward. Het was een woelige tijd. De Schutterij had een belangrijke militaire taak. De Fransen wilden Holland en Friesland in 1795 bezetten. De schutterij moest de Oranjes tegen de Vrijkorpsen van de Patriotten beschermen. Friesland's Stadhouder van 1711 tot 1747 was Johan Willem Friso van Nassau, later ook Prins van Oranje. Hij was voor de Friezen 'Ús Heit' en met zijn vrouw 'Marijke Meu' enorm populair onder hen. Ik moet hier wel bij zeggen dat deze populariteit vooral onder de welgestelden gold.

De minder bevoorrechten zagen met de Patriotten de Fransen in 1795 zo graag komen, dat zij de grafkelders van de Oranjes in Leeuwarden plunderden. Dit moet grootvader Haye van der Werf allemaal hebben meegemaakt. Als man van stand, zo is bekend, kocht hij in 1798, toen Lodewijk Napoleon al twee jaar koning van Holland was, in Bolsward voor 1600 Carolingische goudguldens 'Heeremastate, daarvoor bewoond en eigendom van Friese Adel. Het bestaat nu nog als Hotel Heeremasate, nabij het Broereplein te Bolsward. Het zou interessant zijn te weten of Haye Oranjegezind geweest is, zoals alle welgestelden in die tijd. In 1814 werd hij door Napoleon benoemd tot stadsmajoor. Misschien deed hij zijn plicht als bewaarder van de openbare orde zo uitstekend dat Napoleon hem juist daarom aanstelde. De bezetting door Napoleon kunnen we gelukkig op geen enkele manier vergelijken met Hitler-Duitsland. Toch vermeld ik deze bezetting opdat wij ons enigszins

kunnen voorstellen dat het toen ook een tijd van grote omwentelingen was. De katholieken verkregen dankzij Napoleon weer hun vrijheid terug. Sjuritje en haar man Haye waren beiden 5 jaar toen grootvader Haye, die nu steeds Haye Majoor werd genoemd, overleed.

Haye en Sjuritje boerden goed. Dit blijkt wel hieruit dat zij meerdere malen voor anderen borg stonden. In 1869 zijn zij borg voor Theodorus Fredericus Albada Jelgersma "in sterke dranken" te Bolsward, voor de betaling van een schuld van zeven duizend gulden. Een tweede maal stellen zij zich borg voor een bedrag van zestien duizend gulden voor "de heeren Theodorus voornoemd en Hendricus Wilhelmus Albada Jelgersma onder de firma T.Fr. Albada Jelgersma en zoon. De Albada Jelgersma's behoorden tot de katholieke middenstand van Bolsward. Haye en Sjuritje, die als ouders van zoon Jan van der Werf, student in de medicijnen, zich garant stelden voor restitutie van door Jan ontvangen rijkstoelagen voor een opleiding tot officier van Gezondheid in de koloniën, konden daarbij rekenen op Sytske, zus van Sjuritje, wed. van notaris Idse Verwer en op de heer Petrus Johannes Lunter, koopman en gehuwd met een dochter van Sjuritjes zus: Trijntje. Zoals de Lunters waren ook de Albada Jelgersma's aanverwant geraakt.

Het is wel zeker dat de dochters van Ysbrand Klazes zeer gewild waren. Zij waren rijk. Dit zal ook blijken wanneer ik over Taetske, de jongste zus, kom te vertellen. Ik durf te zeggen dat de dochters van Ysbrand Klazes minstens zoveel aandacht verdienen in de familie Galema als de zonen.

Haye Douwes overleed te Tjerkwerd op 2 juni 1895. Sjuritje verhuisde naar Bolsward, waarheen precies is niet bekend. Zij overleed bijna 19 jaar later, 88 jaar oud op 10 april 1914. Dochter Trijntje, in 1881 getrouwd met Matheus Huitema uit Heeg komt dan op het Westerhuis, dat zij had geërfd, zoals reeds vermeld.

Heeremastate te Bolsward

Kinderen van Haye van der Werf en Sjuritje Galema:

I Douwe Haijes van der Werf

Douwe werd geboren 23 maart 1852 te Bolsward en overleed 7 januari 1882 te Tjerkwerd; hij trouwde 3 mei 1873 te Wonseradeel met **Gerbrig Siebren Hiemstra**, geboren 14 september 1849 te Idzega, dochter van Siebren Sjoerd Hiemstra en Aaltje Wybes van der Zee. Zij komen te boeren op Rytseterp, grenzend aan Westerhuis. Het is een boerderij die een week voor hun huwelijksdag op 24 april 1873 door de kinderen van Sjuritjes oudste zus Froukje, die reeds overleden was in 1850, wordt geërfd. 24 april 1873 is de sterfdag van Ysbrand Klazes. Het moet wel een zeer bijzondere week zijn geweest. Ysbrand Klazes was al een tijd ernstig ziek. We zouden willen weten hoe dat toen allemaal geregeld werd.

Gerbrig Siebren Hiemstra

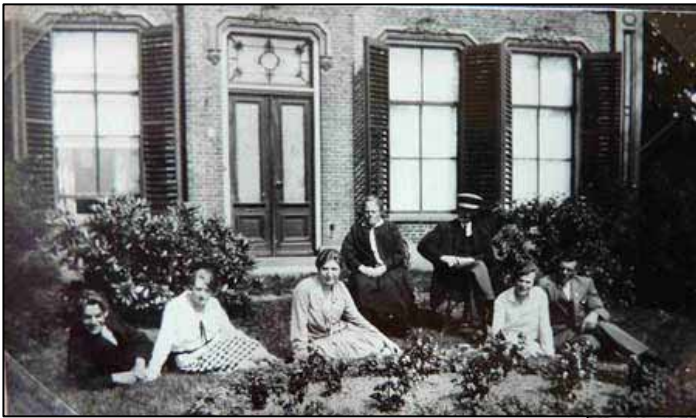
Douwe Haijes van der Werf

Vier kinderen van Douwe van der Werf en Gerbrig Hiemstra

De **oudste Aaltje** wordt geboren in Tjerkwerd op 6 maart 1874 en trouwt op 3 juli 1900 met **Douwe Yntema**, geboren 5 april 1869 te Tirns. Aaltje en Douwe hebben lange tijd in Duitsland gewoond. Douwe werkte voor graaf Von Spee en verzorgde de paarden. Zoon Douwe, geboren 1907 in Sinzig is in de eerste wereldoorlog terug naar Friesland gekomen om niet in Duitse dienst te hoeven. Dochter Trude is geboren in 1906 in Remagen. Aaltje en Douwe zijn in de twintiger jaren ook terug naar Friesland gekomen. Zij kwamen op de boerderij te Westermeer/Joure.

Rytseterp nu

1929 Huize Westermeer

Aaltje en Douwe zittend voor het huis liggend v.l.n.r. Douwe z. van Siebren, jongste broer van Aaltje, dochter Trude Yntema; Elly, echtg. van een neef Josef Yntema; Anny, d. van Siebren; Zoon Douwe Yntema.

Aaltje had nog een broer **Haije**, een zus **Sjurtje**, die vroeg is overleden en een jongste broer **Siebren**, die onderwijzer was, geboren op 23 augustus 1879 te Tjerkwerd en trouwt met Jaaike Boonstra, geboren 15 maart 1881 te Grouw. Hun zoon **Douwe** trouwde met **Nel Poppe**. Douwe was hoofdingenieur-directeur Rijkswaterstaat in Friesland. Een belangrijk element van zijn werk, dat hem veel plezier gaf, was de verbetering van de zeeweringen bij Harlingen, de eilanden en de Lauwerszee (Leeuwarder Courant 29 mei 1976).

Siebren van der Werf, onderwijzer

Douwe Siebrens van der Werf en Nel Poppe

Ik kom weer terug bij Douwe Haijes, de oudste uit het gezin van Haye en Sjurtje. Douwe overleed reeds in 1882, nog net geen 30 jaar oud. Hij had een drankprobleem. Op de foto hier beneden zien we de weduwe Gerbrig Hiemstra op haar tachtigste verjaardag. Zij was hertrouwd, 39 jaar met de 63-jarige Sjoerd Baukes van der Meer, weduwnaar van Antje Sibbes van der Werf. Sjoerd woonde met drie van zijn kinderen nog in Longerhouw maar ging toen naar Bolsward. Hij overleed daar een jaar later en werd begraven in Longerhouw. **Gerbrig** trok toen in bij haar jongere zwager Ysbrand in Nijland. Wij ontmoeten Ysbrand nog als vijfde van de kinderen van Haye en Sjurtje. Gerbrig overleed 17 mei 1940, 90 jaar oud in Westermeer. Op de foto hieronder zien we haar b.g.v. van haar tachtigste verjaardag in 1929

V.l.n.r.: Aaltje v.d. Werf, Jaaike Boonstra, de jarige Gerbrig, Roeltje de Jong; Siebren en Haije van der Werf, Douwe Yntema. Kleinkinderen: Douwe Siebrens van der Werf, Trude Yntema en Douwe Yntema jr.

Drie kinderen van Douwe Siebrens van der Werf en Nel Poppe: Margriet te 's Gravenhage, Jaaike te Culemborg en Siebren te Roden Dr. verschaften vele gegevens.

II YTJE Hayes van de Werf, geboren 21 oktober 1853 en overleden 29 december 1854

III Ytje Hayes van der Werf werd geboren 10 december 1855 te Bolsward; zij trouwde op 5 mei 1877 te Witmarsum met **Gerrit Sybrens Hiemstra**, geboren 27 augustus 1855 te Idzega, broer van onder I genoemde Gerbrig Hiemstra. Zij boerden te Westermeer/Joure op een boerderij gekocht door Ytje's vader Haye van de familie Bonthuis. Ytje overleed al 13 juni 1882, 26 jaar oud.

Vijf kinderen van Gerrit Hiemstra en Ytje van der Werf

1. **Haye Hiemstra** werd zoals alle vijf kinderen geboren in Westermeer 24 mei 1878. Hij werd zoals zoveel katholieke Friese jonge boerenzonen directeur van een melkfabriek in Brabant te Bostel. Verder is nog niets bekend van hem.
2. **Alida Hiemstra** werd geboren 13 april 1879 te Westermeer en trouwt te Haskerland 29 mei 1900 met **Jacobus Ebben**.

Alida Hiemstra

Jacobus Ebben werd geboren 11 januari 1875 te Joure. Hij was een zoon van Lambertus Ebben, geboren te Udenhout NB in 1833 en Trijntje de Jong, geboren in 1834 te Oudemirdum in Gaaster-land. Zij verhuisden naar Joure. Wij kunnen slechts gissen waar-om. Het is niet onmogelijk dat Trijntje als Friezin weer graag naar Friesland terugging. Lambertus zou een winkel in ijzerwaren hebben gehad in Joure.

Na een jaar in Utrecht gewerkt te hebben voor Douwe Egberts, verhuisden Jacobus en Alida naar Helmond waar zij op de markt een winkel in koloniale waren begonnen. Deze winkels waren er nog maar weinig. Er kwamen meer winkels, o.a van Johan Aukes in Eindhoven, van Hetteema in Oss, Aukes en Hetteema kwamen ook vanuit Friesland; en van Dames in Tilburg. In 1910 werd samen met de E van Ebben in Helmond het grootwinkelbedrijf EDAH opgericht. Op de foto zien we **Jacobus** en **Alida** met drie van hun kinderen: **Annie** en **Iet**, zuster van de onderwijscongregatie Choirstraat, gelegen nabij de St.Janskathedraal te 's-

Jacobus Ebbens

Hertogenbosch en zoon **Jacques**. Na enige tijd trok Jacobus zich terug uit het winkelbedrijf en werd wethouder en locoburgemeester van Helmond. Jacobus was een bekend probleemschaker. Er worden enkele leuke anekdotes verteld. In de oorlogsjaren betekende de naam **EBBEN**: “Engeland Bombardeert Berlijn Elke Nacht” Uit de tijd van de winkel van Ebben komt ook een gezegde: “De buil van Ebben”. Dit gezegde ontstond als volgt: een kruidenier let op de kleintjes; daarom pakt hij zijn waren in kranten van de Helmondse Krant en niet in gewone papieren zakken of builen. Toen niemand meer aan de winkel dacht, sprak iedereen over de “De buil van Ebben” waarbij hij dan de Helmondse Krant bedoelde. (aldus het Brabants woordenboek). Er ontstonden zelfs nog andere synoniemen van, als “erg geleerd doen” en nog mooier “oud nieuws vertellen”. Deze gegevens kreeg ik van een kleinzoon van Jacobus en Alida, van Jaap te Helmond. Alida overleed 9 september 1955 en Jacobus 8 augustus 1961, beiden te Helmond.

- 3 **Sibbrandus Hiemstra** werd als derde kind geboren 4 april 1880; hij trouwde 27 september 1912 te Wageningen met **Antoinetta Pieterella in 't Veld**, in 1887 geboren te Wageningen.
- 4 **Sjutje Hiemstra**, geboren 17 mei 1881 en overleden 18 augustus 1881
- 5 **Ysbrand Hiemstra** werd geboren 5 juni 1882. Terwijl een neef van hem in 1914 uit Duitsland terugkwam om niet in dienst te hoeven, verhuisde Ysbrand juist naar Duitsland en trouwde daar in 1917 met **Gertrud Fassbender**. Uit dit huwelijk werden tien kinderen geboren, waarvan in 1995 nog vier dochters in leven waren. Met twee van hen, Ida en Alida heeft Jap Galama uit Bolsward indertijd regelmatig contact gehad. Zij werden en zijn nog steeds royale donateurs van de Gale/amastichting. Alleen Ida en Alida leven nog en zijn nog steeds, tegen de negentig jaar, geïnteresseerd in de familie. Mijn zegsman Jaap te Helmond, tantezegger bezocht Ida en Alida in de jaren tachtig. Ida was getrouwd met een rijke bandenmagnaat, Lenz genaamd, van Continentalbanden. Alida heeft altijd bij Ida gewoond. Mijn zegsman kwam terug met vier nieuwe banden, gekregen natuurlijk, als nog jonge man kon hij ze goed gebruiken.

Moeder Ytje overleed reeds 13 juni 1882, pas 26 jaar oud, acht dagen na de geboorte van Ysbrand. Vader Gerrit hertrouwde 10 mei 1886 met weduwe **Sytske Jans Ypma** (uit de tak van Lytze Yeb; de meeste Ypma's die huwden met een Galema, komen uit de tak van Greate Yeb, neef van Lytze Yeb). Sytske werd geboren 4 juli 1852 te Franeker. Zij was gehuwd geweest met Hillarius Ettema, geboren te Lutjelollum. Sytske kreeg van hem een kind dat na enkele weken overleed. Gerrit en Sytske kregen nog eens vijf kinderen: Akke 1887, Sjutje 1888, Jan Evert 1890, Agatha 1892 en Ytje Catharina 1894. De tien kinderen groeiden met elkaar op. Het blijkt ook uit de namen van de kinderen uit Gerrits tweede huwelijk. Gerrit overleed op 28 april 1920 te Westermeer. Sytske overleed eerder op 7 januari 1917.

Vermeld moet nog worden, vanwege de buitengewone nauwe familiebanden met de Hiemstra's, dat een dochter van een zus van Sjutje, van Trijntje, namelijk Antje Sibles Ypma gehuwd was met Sjoerd Sybrens Hiemstra als vierde echtgenoot, en

dat een kleinzoon van een andere zus van Sjuritje, van Froukje, namelijk Hille Jans Ypma hertrouwde met Jitske Sybrens Hiemstra. Het gaat hier dus samen met Gerbrig en Gerrit om vier kinderen Hiemstra in de familie Galema. De vijfde uit het gezin Murk een oudere broer van Gerrit Hiemstra trouwde met een meisje Hobma, een 'onbekende'.

IV Jacomine Louise van der Werf werd geboren, geb. 16 november 1857 te Bolsward en overleed 20 december 1882 te Idzega, begr. te Blauwhuis; zij trouwt op 5 mei 1877 te Witmarsum met **Frans Johannes van der Werf** geboren. 9 mei 1852 te Hichtum en overleden. 22 april 1936 te Leeuwarden, zoon van Johannes Feddes van der Werf en Minke Harmens Engwerda. Frans is boer te Idzega. Jacomine overlijdt 20 december 1882, 25 jaar oud. Van Jacomine's grootmoeder, genaamd Jacomine Louise Fokke is bekend dat zij op 15 februari 1830 over de Zuiderzee schaatste van Stavoren naar Enkhuizen, Zij liet daarvan een kop en schotel maken, die men nog kan bewonderen in het museum in Hindelopen.

Drie kinderen van Jacomine van der Werf en Frans van der Werf

1. **Minke** Frans van der Werf, geboren. 21 februari 1878 te Idzega en overleden 13 april 1916 te Franeker, trouwt op 22 april 1902 met **Frederik Hollander**.
2. **Sjuritje** Frans van der Werf geboren 17 juli 1879 en overleden 11 oktober 1952 te Joure, trouwt 22 januari 1907 te Bolsward met **Taeke Johannes Mulder** administrateur te Joure, geboren op. 1 april 1880 en overleden 17 april 1965 te Joure.
kind: Theodorus Taekes Mulder, geboren. 21 maart 1912 te Joure en overleden 4 april 1996, boer te Tjerkwerd; hij trouwt 25 mei 1937 met **Maria Hendriks Minnema**, geboren. 6 maart 1913 te Greonterp en overleden. 9 februari 1983 te Joure
3. **Haye** Frans van der Werf geboren 23 maart 1881 te Idzega en overleden 17 september 1883 Tjerkwerd.

Frans van der Werf hertrouwt in 1888 met Aaltje Ypkes Huisman. Uit dit huwelijk worden te Idzega nog zeven kinderen geboren.

V Trijntje Hayes van der Werf, geboren 13 juli 1859 te Tjerkwerd., trouwt 14 mei 1881 te Wymbritsara-deel met **Mathijs Siebes Huitema**, geboren. 27 maart 1858 te Heeg en overleden 14 juni 1929 te Bolsward, zoon van Siebe Sjoukes Huitema en Trijntje Willems Asma, landbouwer te Heeg. Trijntje en Matheus wonen de eerste 14 jaar in Heeg, waar hun vier kinderen geboren worden en daarna vanaf 1895, in welk jaar vader Haye overlijdt, op de ouderlijke boerderij Westerhuis. Trijntje had de boerderij, zoals we lazen, geërfd. Zij wonen er tot 1921 en verhuizen dan naar Bolsward, waar Mathijs in 1929 overlijdt; Trijntje overlijdt 6 augustus. 1939 ook te Bolsward. Daarna wordt de boerderij verhuurd en in 1926 komt hun jongste zoon Haye op Westerhuis, zoals we dadelijk zien.

Vier kinderen van Mathijs Huitema en Trijntje Van der Werf

1. **Ytje Huitema**, geboren. 17 november 1882 te Heeg en overleden. 30 oktober 1969
2. **Siebe Huitema** geboren. 13 maart 1884 te Heeg, trouwt met **Bep Kaiser**, geen kinderen.
3. **Sjuritje Huitema** geboren 30 december 1886 te Heeg Zij trouwt 20 december 1917 te Amsterdam met **Jan Cornelis van Dam**, geboren in 1892 te Amsterdam.
4. **Haye Huitema** werd geboren 12 januari 1890 te Heeg; hij trouwt 4 juni 1924 te Gaasterland met **Jourica de Boer**, geboren 21 maart 1849 te Friens. Zij wonen in de Lemmer, waar Haye een buslijn heeft van Lemmer naar Sneek. Hij doet daar waarschijnlijk veel technische kennis op, die hij aan zijn zonen zal overdragen. Omdat Haye de gelegenheid krijgt, waarschijnlijk met zicht op deelname in een erfenis van het Westerhuis, om boer te worden verhuist hij een jaar na de geboorte van de eerste zoon Thys naar Tjerkwerd.

Haye met links zijn vriend Fonger Galema

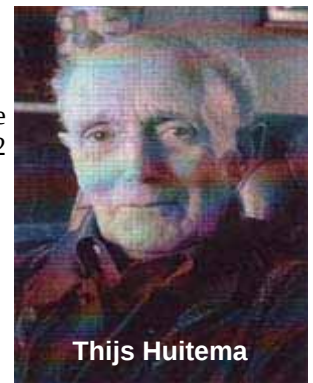
Toen ik hoorde van zoon Thys, dat zijn vader en mijn vader vrienden waren en beiden even oud en ik merkte dat wij ook even oud waren, sloeg de vriendschap op ons over, totdat ik in 2009 afscheid van Thys moest nemen vanwege zijn overlijden.

Kinderen van Haye Huitema en Jourica de Boer

1. **Mathijs (Thys) Haye Huitema**, geboren 25 oktober 1925 te Lemmer, boer te Westerhuis te Tjerkwerd, trouwt met **Berendina (Diny) Erharda Maria Breteler**, geboren 30 november 1932 te Bornebroek

Kinderen van Mathijs Huitema en Diny Breteler

1. **Jourika Maria Huitema** trouwt met Sible Brandsma
2. **Hannie Matheus Huitema**; zij trouwt Henk Vonsée
3. **Haye Matheus Huitema**; hij trouwt Ingrid Margriet Knol

Thijs Huitema

Diny is overleden 14 maart 1998 en Thys 28 april 2009; beiden in Tjerkwerd op Westerhuis

2. **Bouwe Haye Huitema**; hij trouwde **Sonja Visser**. Bouwe boerde samen met Thys.
3. **Ida Haye Huitema**
4. **Afke Haye Huitema**; zij trouwde met **Sjoerd Tjebbe de Jong**, geb. 18 juni 1926, zoon van Tjebbe Sjoerds de Jong en Catharina van Oosten
5. **Sieb Haye Huitema**; hij trouwde met **Dorothea Assuerus Jorna**, dochter van Assuerus Meintes Jorna en Geertruida Suzanna Galama
6. **Piet Haye Huitema**; hij trouwde met **T. van der Brink**
7. **Petronella Haye Huitema**; zij trouwde **Fokke van der Tol**, zoon van Jan Durks van der Tol en Jantje Anna Ypma
8. **Tiny Haye Huitema**; zij trouwt met **Jan Pietersma**, geboren 7 januari 1935, overleden 4 november 2007 te Sneek.

Haye Huitema is overleden op 6 april 1968 en Jourika 12 januari 1997, 101 jaar, beiden te Bolsward

Thys Huitema op Westerhuis

VI Ysbrand Hayes van der Werf

Ysbrand Haijes
van der Werf

weduwe, haar eerste man. Vermoedelijk deed zij dan ook de huishouding.

Ysbrand Hayes van der Werf werd geboren 4 september 1860 te Tjerkwerd en overleed 21 mei 1932 te Sneek; hij was ongehuwd en landbouwer op de kapitale boerderij Huniadijk te Nijland; zijn laatste jaren woonde hij aan de Looxmagracht te Sneek. In een In Memoriam wordt vermeld, dat hij vele jaren voorzitter was van het waterschap "Nijland" en secretaris van de afdeling Sneek van de Friesche Maatschappij van Landbouw. Sedert 1895 was hij volmacht van het waterschap "Wijnbriteradeel c.a Contributie zeedijken" en van 1918 tot 1930 dijkgraaf. .

Het lijkt erop dat het op Huniadijk een zoete inval is geweest. Dit concludeer ik niet alleen uit de volgende foto maar ook de vele functies die hij vervulde. Nadat Gerbrig voor de tweede keer

weduwe was geworden, kwam zij op Huniadijk wonen bij haar zwager Ysbrand, broer van Dou-

Huniadijk

Links naast Gerbrig zit Jaaike Boonstra, de vrouw van Gerbrigs zoon Siebren; rechts van haar zoon Haye, gehuwd met Roeltje de Jong en dan haar zwager Ysbrand. Staande zien we een zoon van haar broer Gerrit Hiemstra en Ytje van der Werf, ook Ysbrand genaamd.

VII Jan Hayes van der Werf, geboren 8 augustus 1862 te Tjerkwerd en overleden 5 september 1914 te Groningen. Jan heeft gestudeerd in Amsterdam en Lausanne, eerst voor arts, daarna Frans; hij krijgt hiervoor een voorschot op zijn erfdeel van 18.000 gulden. Hij trouwt met **Barendina Hermina Wijsman**, geboren 1861 te 's-Gravenhage. Jan werd leraar Frans.

Lodewijk Hayes van der Werf

VIII Lodewijk Hayes van der Werf werd geboren in 1864. Hij was al jong in dienst bij een importbedrijf te Rotterdam The Dutch Factory en werd in 1883, nog net geen twintig, door dit bedrijf uitgezonden naar een handelspost in Afrika, Liberia te Monrovia. Er is een brief van hem bewaard aan zijn "lieve nicht Catharina" om iedereen – met name genoemd – voor hun nieuwjaarswensen te bedanken en "voor alles wat een jongmensch in Afrika gelukkig maakt" Hij vertelt veel over de negers in lendendoeken en met tatoeages maar ook over beschaafde Liberianen en de minister van financiën "die gekleed gaat als bv. "(onleesbaar) uit Bolsward". Over zijn werk vertelt hij alleen dat hij moet werken van zes uur tot 's nachts twaalf. Hij schrijft - alsof hij thuis is - over alles wat daar onder de jongens en meisjes leeft. Zijn zeer tragisch lot is, dat aan zijn volle en avontuurlijke leven plotseling door een ziekte of een ongeluk – niemand weet het zeker – en misschien wel door geweld, een einde is gekomen nog maar twintig jaar oud. Ik heb een aantekening dat Lodewijk vermoord werd. Meer dan deze ene brief is ons niet bekend.

IX Klaas Hayes van der Werf, geboren 26 mei 1865 Tjerkwerd en overleden 19 juni 1867 Tjerkwerd; er is een aantekening dat hij verdrongen is; dit kwam nogal eens voor vanwege het vele water rond een boerderij.

X Sytske Hayes van der Werf, geboren 4 september 1866 te Tjerkwerd en overleden 11 maart 1946 te Huizum/Leeuwarden. Zij trouwt op 3 mei 1890 te Witmarsum met **Jan Hilles Ypma**, geboren 20 maart 1864 te Arum en overleden 6 november 1943 te Huizum, zoon van Hille Jans Ypma en Reinsken Tjebbes Hettinga. Hun gezin telde vier kinderen

Jan Hilles Ypma is een kleinzoon van Jan Yebs Ypma en Froukje Ysbrands Galema; het gezin van Jan en Sytsket is besproken in het artikel over Froukje Ysbrands Galema Jan Yebs Ypma.

Klaas Hayes van der Werf

XI Klaas Hayes van der Werf

Klaas Hayes van der Werf werd geboren te Tjerkwerd op 19 januari 1868 en hij trouwde te Diever 3 augustus 1897 met **Hildegonda (Hilde) Aukes** geboren 16 mei 1876, dochter van Sjoerd Aukes en Veronica Jans Galema. Klaas was achtereenvolgens vanaf 1895 directeur van een boter- en melkfabriek te Zorgvlied en te St.Oedenrode; vanaf ±1899 was hij in Lier België directeur van een margarine-fabriek, hetgeen voor een melkman bijna als een grote zonde werd beschouwd vanwege de concurrentie. De beide eerste kinderen werden in Lier

Hilde Sjoerd Aukes

geboren.

In 1914 is het gezin onverwijd uit België gevlucht. Ze hebben hun leven te danken gehad aan koningin Wilhelmina. Ieder, die wat ouder is, weet hoe vreselijk de Duitsers die België zonder waarschuwing waren binnengevallen, zich gedroegen. In elke plaats waar ze doortrokken kozen zij willekeurig enkele notabelen uit om, ter waarschuwing van iedereen die het zou wagen als sluipschutter tegenstand te bieden, voor een vuurpeloton te zetten. Toen ze bij Klaas binnenkwamen, om hem te arresteren schrokken zij voor koningin Wilhelmina die "aan de muur hing". Nederland was neutraal gebleven. Dit is geen fabeltje. Een ander familielid overkwam iets dergelijks. Fonger Galema uit Workum was zijn kinderen gevolgd naar België. Staande voor het vuurpeloton, herkende de verantwoordelijke officier hem; hij was bij Fonger in Workum eerder in een zomer als hannekemaaiër in dienst geweest! Klaas en Hildegonda vluchtten naar Eindhoven, waar hun derde dochter geboren werd. Korte tijd later verhuisde zij naar Veghel waar Klaas, door middel van zijn zwager Johan Aukes waarschijnlijk een winkel van de Edah had. In Veghel werd hun vierde dochter geboren.

San met Bella

Kinderen van Klaas van der Werf en Hildegonda Aukes

1. **Veronica (Vroon) Suzanna van der Werf** werd geboren 30 juli 1898 te Lier België en overleed 12 juni 1992 te Veghel; zij trouwde 50 jaar oud, 28 november 1948 te Veghel met **Augustinus van den Boer**, 60 jaar oud, geboren. 24 maart 1888 te Veghel en overleden 1 november 1962 te Veghel, weduwnaar van Geertruida van de Ven.
2. **Suzanna (San) Veronica van der Werf** werd geboren 8 juni 1901 te Lier en overleed 25 mei 1994 te Noordwijk; zij trouwde 30 april 1923 in Veghel met **Wil van de Meer**, bloemkweker te Noordwijk, geboren 7 november 1894 te Noordwijk en overleden 24 januari 1962 te Noordwijk. Wil en Suzanna hadden negen kinderen, van wie twee tweelingen, Bella en Tiny, en Fieke en Vera; verder Kees (ovrl), Haye, Theo (jong ovrl bij autoongeluk), Hilda en Jan.
3. **Isabella (Bella)** werd geboren 5 maart 1914 te Eindhoven en overleed 10 augustus 1970 te Noordwijk; zij trouwde met **Joop de Ruiter**, geboren. 21 Juli-1914 te Noordwijk en overleed 10 januari 1973, bollenkweker. Zij hadden 6 kinderen, Klaas ovrl, Tryuke, Vroontje, Wim, Hilda en Miki en Tiny
4. **Catharina (Tiny) Cecilia van der Werf** werd geboren 12 Juni 1916 te Veghel en overleed 23 oktober 1991 te Helmond.; zij trouwde 1 maart 1943 te Helmond met **Frans Hoelen**, geboren 30 Juli 1909 te Soest en overleden 14 augustus 1979 te Helmond. Ze kregen 4 kinderen, Frans 18 december 1946, Geert 30 oktober 1947, Quirijn 30 oktober 1947 Gemma 27 mei 1950.

Sjoerd Aukes

Sjoerd Jan Aukes en Veronica Jans Galema

Ouders van Hildegonda Aukes echtgenote van Klaas van de Werf

Sjoerd Aukes werd geboren te Woudsend op 19 mei 1850. Na twee jaar landbouwer te zijn geweest te Indijk en daarna van 1880 to 1893 vennoot van de graanhandel de firma weduwe Theodorus Siersma te Leeuwarden, overleed Sjoerd na een ernstige ziekte 2 december 1894 te Zorgvlied Drenthe. Kort daarna verhuisde Veronica met alle kinderen naar Brabant. Ik heb hier al eerder over verteld en herinner opnieuw aan de geschiedenis van het lot dat zowel het gezin van Sjoerd en Veronica overkwam als het gezin Veronica's broer Ysbrand en Betsie Kramer. Beide families raakten failliet. Beide vonden een nieuwe toekomst in Brabant; de een in het kruideniersvak, de ander in de zuivel. In het gezin van Veronica kwam Johan terug uit Megen NB en in het gezin van Betsie kwam Frans vandaar terug toen hun

Veronica Galema

vader overleed. Megen was een Gymnasium van de Franciscanen met een priesteropleiding. Zowel Johan als Frans werden voortrekker in hun eigen familie en stichtten een eigen onderneming. Zij ondersteunden elkaar zozeer, dat zelfs de schilderijen van Johans grootouders, Jan Alberts Aukes en Hauke Overmeer, bij Frans terecht kwamen. Deze kwamen tenslotte enkele jaren geleden terecht bij mij, omdat ik wel zou weten wie dat waren. Bij groot toeval kwam ik er achter; ik heb gezorgd dat ze weer terug in Friesland kwamen.

Kinderen van Sjoerd Aukes en Veronica Galema

1. **Hildegonda Isabella**, geboren 16 mei 1876 te Indijk en overleden 25 december 1921 te Veghel, gehuwd te Diever 3 augustus 1897 met **Klaas van der Werf**, geboren 19 januari 1868 te Tjerkwerd, en overleden 1 maart 1952 te Helmond zn. van Haye Douwes van der Werf en Sjutje Ysbrands Galema.
2. **Jan Nicolaas (Johan)**, geboren 14 maart 1878 te Indijk bij Woudsend en overleden 1 juni 1968 te Helmond, gehuwd met **Sophia Aleida Maria Hettema**, geboren 12 september 1878 te Bolsward en overleden 9 maart 1937 te Helmond, dochter van Ynte Lieuwes Hettema en Carla Bernardiina Tombeyl.
3. **Clasina Johanna** werd geboren 3 mei 1880 te Huizum en overleed 26 juli 1949 te Asten; zij trouwde 9 september 1909 te Oerle met **Joseph Maria Rudolf Cornelis (Sjef) Zeegers**, geboren 20 februari 1876 te Eindhoven en overleed 9 oktober 1959 te Asten. 6 Kinderen

4. **Albertus Johannes** werd geboren 13 november 1882 te Leeuwarden en overleed aan mutiple sclerose 22 januari 1922 te Veghel, ongehuwd.
5. **Isabella (Bella) Alida** werd geboren 5 augustus 1885 te Leeuwarden en overleed 20 september 1963 te Deurne; zij trouwde 25 september 1906 te Eindhoven met **Petrus Cornelius Johannes Leonardus Raijmakers**, geboren 18 oktober 1872 te Eindhoven en overleden 29 september 1943 aldaar. 9 kinderen.
6. **Catharina (Cato) Maria** werd geboren op 5 augustus 1885 te Leeuwarden en is overleden 11 januari 1969 te Deurne, ongehuwd.
7. **Johanna Elisabeth** werd geboren 24 april 1957 te Leeuwarden en overleed 24 april 1957 te jaar Venlo; zij trouwde 27 oktober 1910 te Eindhoven met **Antonius Maria Josephus Hubertus Prinzen** geboren 12 juli 1874 te Helmond en overleden 21 juni 1942 aldaar. Een dochter.
8. **Alida Agatha** werd geboren 25 juli 1890 te Leeuwarden en overleed 9 september 1971 te Breda; zij trouwde 20 november 1922 te Bergen (NH) met **Bernardus Hendrikus Lunter**, geboren 17 maart 1893 te Bolsward en overleden 28 februari 1974 te Breda. 4 kinderen
9. **George Michiel Ludovicus** werd geboren 21 mei 1894 te Zorgvlied en overleed 25 maart 1923 te Handel. Ongehuwd

Zorgvlied/Diever: zittend Sjoerd Aukes, kort voor zijn dood; naast hem zijn vrouw Veronica Galema; naast haar, haar oudste dochter Hildegonda met haar nicht Agatha Hettinga (moeder Jantje Galema, oudere zus van Veronica) Helemaal links L.Langemeier, butler van Lode-wijk Verwer (moeder Sietske Galema) Zittend met hond jongere broer van Hilde-gonda: Albert Aukes. Lodewijk Verwer ving in deze moeilijke jaren Sjoerd Aukes op.

Zusterdag in Budel met "rector" Johan

V.l.n.r.
8. Ali
5. Bella
3. Sien
2. Johan
6. Cato
7. Jo

Cijfers verwijzen naar boven op blz 15/16

Johan met v.l.n.r

nrs 1 Carla 4 Hilda 2 George

Kinderen van Johan Aukes en Sophie Hetteema

1. **Carla Francisca Alberta** werd geboren 11 november 1909 te Eindhoven en overleed 19 maart 1999 te Bakel, ongehuwd.

2. **George Nicolaas Louis Jozef** werd geboren 19 maart 1911 te Eindhoven, oogarts en overleed 12 juli 1984 te Helmond; hij was gehuwd met **Sophia Johanna Olij**, geboren 28 augustus 1906 te Pankalan-Brandan (Oost Sumatra), oogarts en overleden 11 juli 1995 te Birmingham, Alabama (USA) twee kinderen.

3. **Veronica (Vera) Isabella Petronella Maria** werd geboren 27 mei 1912 te Eindhoven en overleed 27 september 2000 te Helmond; zij was gehuwd met **Josephus (Sjef) Maria Theodorus Cornelius Raymakers**, geboren 12 maart 1910, overleden te Helmond.

Sophie met v.l.n.r

nrs 3 Vera 6 Maria 5 Antoon

4. **Hildegonda Carolina Maria** werd geboren 25 juli 1913 te Eindhoven en overleed 16 oktober 1997 te Nijmegen; zij was ge-

huwd met **Kees Antonius Marie Samson**, geboren 20 oktober 1915 te Zwolle, bedrijfseconoom, overleden 21 mei 2003 in Beneden Leeuwen 3 kinderen.

5. **Antonius Ignatius Johannes**, geboren 28 oktober 1914 te Eindhoven en overleden 25 september 1999 te Helmond, gehuwd met **Marie-Josée van Thiel**, geboren 28 september 1916 te Helmond en overleden aldaar 4 juni 2002. Antoon heeft na vader Johan diens taak en zorg voor de Edah voortgezet. Kinderen van Antoon worden daarom hier ook genoemd.

Antoon Aukes

Tijdens de oorlog kwam Antoon in een zeer benauwde situatie terecht. Hij werd verraden door een NSB-er, werknemer van de Edah vanwege clandestien verstopte benzine. Hij kwam terecht in gevangenis Vucht, dat velen niet hebben overleefd. Antoon deed een belofte, misschien zelfs een gelofte aan de Italiaanse heilige Gemma Galgani, 1878-1903, dochter van een arme apotheker, die weinig at, zich verwondde, extases kende en bovennatuurlijke ervaringen had. Zij werd in 1940 heilig verklaard en patrones van de drogisten. Antoon deed de gelofte aan haar, dat als hij het kamp overleefde al zijn kinderen Gemma zou noemen. Twee weken bleef hij 'slechts' gevangen. Ik kan me voorstellen dat hij als kruidenier door deze patrones werd aangesproken. Hij hield zijn gelofte.

Kinderen van Antoon Aukes en Marie Josée van Thiel

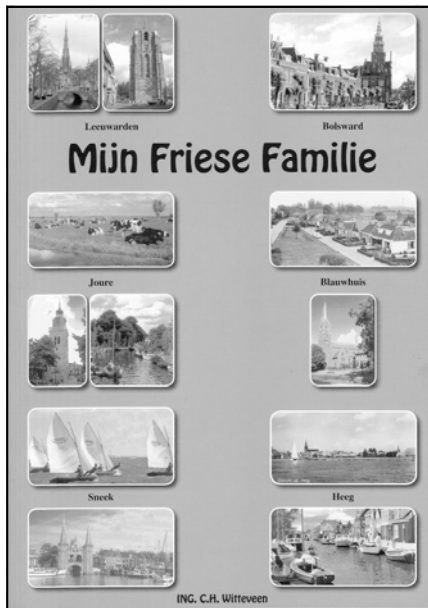
- **Simonne Cunera Gemma Maria**, geboren 10 mei 1941 te Helmond, gehuwd met **Karel Willem Keulen** geboren 24 december 1938 te Helmond. 2 Kinderen
- **Jorrit-Jan Sjoerd Gemma Maria** geboren 11 juli 1943 te Helmond trouwt met **Louise Elisabeth Leonie Augustina Niemer** geboren 5 juli 1952 te LelaMauwmere op Flores Ind), woonachtig te Antwerpen. 1 Kind
- **Sjoerd Albert Carolus Gemma Maria**, geboren 8 oktober 1944 te Helmond, gehuwd met **Maria Christina Yolanda van Roosmalen**, geboren 15 juni 1954 te Hollandia Nw Guinea. 3 Kinderen
- **Marie-Josée Eugenie Gemma Maria**, geboren 10 september 1948 te Aarle-Rixtel, gehuwd met **Edmond Peter Henri Wilhelmus Huijsser**, geboren 15 mei 1941 te Haarlem. 3 Kinderen
- **Ysbrand Hendrik Gemma Maria**, geboren 4 april 1952 te Aarle-Rixtel gehuwd met **Simone Theodora Jacobina Maria van Thiel**, geboren 16 augustus 1954 te Gemert. 3 Kinderen

6 **Maria Johanna Baudina**, geboren 6 februari 1916 te Eindhoven, gehuwd met **Oswald Bloemen**, geboren 6 september 1911 te Roermond en overleden 29 maart 1937 te Bagnols-en-Forêt France. 4 Kinderen

7 **Albertus George**, geboren 4 augustus 1917 te Helmond, ongehuwd.

8 **Isabella Antoinetta Maria**, geboren 10 december 1918 te Helmond en overleden 12 december 1989 gehuwd met **Maximus (Max) Maria van Poll**, geboren 17 januari 1914 en overleden 26 augustus 1982 te 's-Gravenhage. 4 Kinderen

9 **Johannes (Joop) Ignatius**, geboren 3 september 1920 te Helmond en overleden 21 november 1999 te Heemstede, gehuwd met **Johanna Maria van der Schrieck**, geboren 22 juli 1920 te Steyl, 5 kinderen.

Mijn Friese Familie

Door Eelco Galama

Een van onze donateurs, Kees Witteveen uit Roosendaal, is al reeds lang bezig met genealogisch onderzoek van zijn familie Witteveen. Dit is een katholieke familie en zoals we allen weten zijn die katholieke families nauw aan elkaar verwant. Kees heeft zo niet alleen gekeken naar zijn eigen familie Witteveen, maar ook de aanverwante families zoals Van der Weide, Van der Werf, Poelsma en Ydema's. Deze families zijn ook weer op verschillende manieren verwant aan de Gale/ama's.

Op zaterdag 27 februari 2010 gaf Kees een presentatie van zijn nieuwste boek met de titel "Mijn Friese Familie".

Hierin worden de verwantschappen met de eerder genoemde families beschreven; allemaal voorouders van Kees Witteveen. Het boek is in 2009 afgerond en zou eerder al in januari worden aangeboden aan Sjoerd Galema (oud-voorzitter van de St. Gale/ama), gedeputeerde van de Provincie Fryslân, maar vanwege de toen slechte weersomstandigheden met veel sneeuw en gladheid, was dit uitgesteld. De bijeenkomst vond plaats in café de Freonskip in Blauwhuis.

Het was een gezellige familiebijeenkomst met veel ontmoetingen met bekende mensen, die meestal op een of andere manier familie van elkaar waren. Ik kwam er o.a. Sieb van der Weide tegen die in het verleden veel genealogisch onderzoek gedaan heeft naar de Van der Weide's, Poelsma's en Jorna's. Maar ook oud-gedeputeerde Monie Brandsma-Ydema was aanwezig. Zij is ook nauw verwant met de Galama's. Wellicht kunnen velen haar herinneren met de publicatie van het Galaema boek in 1999, waarvan zij het eerste exemplaar in ontvangst nam. Er werden velerlei familieverbanden weer besproken en ook nieuwe contacten met verwanten gelegd, hetgeen tot veel hilariteit en plezier leidde.

Kees heeft tijdens zijn presentatie veel verteld over zijn onderzoek en de relaties met de verschillende families. Regelmatig hoorde je dan ook in de zaal: "Ja, dat is ook familie van mij en woonde daar en daar.... De Witteveen's. Het maakte meteen veel los bij de aanwezigen en eigenlijk was zo'n namiddag veel tekort zoveel is er dan te bespreken. Het nieuwe boek van Kees gaat dan vooral over de

Eelco Galama neemt het eerste boek in ontvangst.

familierelaties en veel over het verleden, maar zo'n middag bied ook de mogelijkheid om met families te praten over het heden en wat iedereen nu doet: werken, rentenieren, genieten van een pensioen en zo nu en dan een familieuitje, een praatje over genealogie en vroeger, vervolgafspraken voor volgende ontmoetingen, etc. En soms krijg je weer nieuwe ideeën voor onze St. Gale/ama of inspiratie om ook weer eens iets te gaan schrijven. Kees beschreef al in zijn boek de wens dat mensen nu wat meer zouden moeten opschrijven over hun huidige leven en activiteiten binnen familie en werk. Dan wordt het voor onderzoekers later wat gemakkelijker om te achterhalen en te begrijpen hoe een en ander in elkaar zat. Dus bij deze Kees, een oproep aan allen om jou voorbeeld te volgen, te beginnen bij vandaag, aan het begin van het tweede decennium in de 21^e eeuw.

Familieverhalen van de Witteveens

BLAUWHUIS Kees Witteveen uit Roosendaal schreef het boek 'Mijn Friese Familie' over de nazaten van Tjebbe Comelis Witteveen, Haye Douwes van der Werf en Sybren Klazes Ydema. Een boek met veel stambomen, geboorte- en sterftcijfers, maar bovenal met verhalen uit het rijke roomse leven gegrepen.

door: CEES WALLINGA

Witteveen is zaterdagmiddag van 15.00 tot 18.00 uur in café De Freonskip in Blauwhuis om bij te praten met bekenden, terwijl zijn dochter Matty Witteveen de verkoop van boeken ter hand neemt. In Zuidwest Friesland lopen heel wat nazaten van Tjebbe Comelis rond en aange trouwd lijken de families uit de parochies van Bolsward, Blauwhuis, Heeg en Sint Nicolaasga allemaal familie. De gepensioneerde Witteveen, die opgroeide op de boerderij in de Pinepolder tussen

Jeroen, Tjebbe, Age en Sake Witteveen.
De pikeurs, fokkers en eigenaren van renpaarden.

Palsepoel en Skuttelpoel, rekt wel op wat aanloop zaterdagmiddag. Naast de lijn van de Witteveens lopen er ook hoofd- en zij lijntjes van de families Van der Weide, Poelsma, Jorna, Huitema, Brandsma, Hettinga, Galama, Flapper en Ypma door het boekwerk. Witteveen speurde heel wat archieven af en reisde ook langs geëmigreerde bloedverwanten. Het zijn voor-al de verhalen die hij hier en daar optekende die 'Mijn Friese Familie' zo leuk maken. Het is een sportief geslacht, want ook Sven Kramer en Hein Vergeer komt Witteveen in de stamboom tegen.

Ook goede pikeurs en paardenfokkers tekenen de familie en de ondernemerszin mag er ook zijn. Niet dat alle voorvaders en familieleden de naam van de Witteveens hoog houden. De schrijver stuitte ook op de arme Harmen Arjens Gerritsma, een betover-grootvader van hem. Gerritsma kwam in de gevangenis terecht, omdat hij in januari 1862 een schaap en een paar klompen had gestolen van een buurman. Hij had geen enkel motief om te stelen, want het ging hem goed. Het ijs op de sloten maakte de praktijk van het stelen wat gemakkelijker. De beste man slachtte het schaap en kocht pekelsout om het vlees in te zouten. Bij het café had hij klompen gestolen. Het was een ziekelijke neiging die hij door een gerechtelijke dwaling met 6 jaar celstraf moest bekopen. Zolang hield hij het niet uit, hij stierf op 57-jarige leeftijd in de kerker van Leeuwarden na twee jaar gevangenschap.

Indringend is het verhaal over Marijke Witteveen (1859-1923). Cees Witteveen had een bidprentje van Pieter Witteveen, dat hij niet thuis kon brengen.

Het prentje bracht hem naar Oudenbosch, waar Pieter als broeder Wilfridus in het klooster Saint Liouws was overleden. De archivaris van het klooster vertelde hem dat Marijke de moeder was van Pieter, maar dat er geen vader was. Pieter was door zijn heeroom Pater Koopmans naar Oudenbosch gekomen. Het spoor leidde terug naar Westhem, waar Pieter op 5 februari 1879 was geboren.

Zijn moeder Marijke was dienstbode op een boerderij in Wijckel en raakte daar op 18-jarige leeftijd in verwachting. De 31-jarige boer, een weduwnaar met drie kinderen, was de vader van Pieter, maar wilde het kind niet erkennen. Wel had hij aangegeven de kosten voor zijn rekening te nemen, maar uiteindelijk weigerde hij dit, wat tot rechtszaken leidde. Ze liet het er niet bij zitten en stuurde hem een dreigbrief, dat wanneer ze geen geld kreeg, ze de boerderij in de hens zou steken. Dat kwam haarzelf duur te staan. Het werd een rechtszaak. Ze kreeg 15 dagen detentie. Prachtig is de reis van Sjoerd Sibles van der Werf die in 1845 vanuit Hichtum met een paard naar Antwerpen reisde. Hij had het dier verkocht aan een zakenman in die stad. Het werd een ommelandse reis, eerst via Deventer, waar hij strandde in overstroomd gebied. Hij keerde met het Friese paard terug en ging kwam via de boot naar Amsterdam en met trein en boot uiteindelijk wel op de plaats van bestemming. Na het afleveren van het paard maakte hij er een vakantiereisje van. Hij bewonderde Manneken Pis in Brussel, de vele kerken en reisde via Leuven, Aken, Keulen, Düsseldorf en Nijmegen terug naar Fryslân. Zijn reisverslag is bewaard gebleven.

Al die bijzondere familie verhalen maken het boek lezenswaardig en interessant voor een breed publiek. Bijna iedere katholiek in Zuidwest Friesland vindt in het document wel een familielid terug. Witteveen sluit af met zijn eigen leven, z'n gezin en herinneringen aan zijn jeugd in Heeg. Mijn Friese Familie, is een complete boek en typerend voor de Witteveens: 'Als ze eenmaal praten houden ze nooit weer op'.

Mijn Friese Familie, 134 bladzijden, uitgegeven in eigen beheer, Comelis H. Witteveen, Roosendaal, prijs 30 euro.

Bron: Sneeker Nieuwsblad

Een mooie kast, maar..

Door **Douwe Galama** (1.14.123/132)

Wie kan ons iets vertellen over deze kast? Wij hebben hem gekregen van Klaas Galama 1.12.32, nr 3/131) uit Balk. Waarschijnlijk was hij al in het bezit van zijn vader Jozef Galama (1.12.32/129) en zijn moeder Marijke Hettinga. Maar wie daarvoor de trotse eigenaar was is ons onbekend. Er staat een naam in van ene Elizabeth Galama en een datum 12 mei of nov. 1901.

Als iemand deze kast herkent of er iets van weet, willen wij het graag horen.

{volgens kenners is de kast van voor 1850}. Misschien zegt de datum 12 mei [nov] 1901 iemand iets in combinatie met de naam Elizabeth Galama.

We hopen op een reactie.

Fam. D.N. Galama.

Tonckensweg 18, Haule.

tel. 0516-422081.

“Je weet wel of iets je een beetje ligt of niet.”

Door Maaïke Galama

Rijdend over de smalle wegen, onderweg naar **Michiel Galama** (1.14.133), kijk ik naar de schoonheid van het wijde, lege landschap van Nijefurd, met de lage lucht reflecterend op de vele meren en sloten. Ik bedenk hoe mooi het hier moet zijn als de lente echt zal doorzetten. En dat je qua landschap toch niet veel Friezer kan komen dan dit. It Heidenskip is algemeen bekend als het ‘fierljeepdoarp’ vanwege de daar aanwezige polsstokverspringschans. En ik ben onderweg om te gaan praten met een van oprichters van de fierljeepvereniging daar, en letterlijk van die schans.

Het ligt aan mij dat ik de boerderij van Michiel aan de Ursuladyk eerst niet kan vinden. Pas na vragen aan de buurman, zo’n 700 meter verderop, en het erf oprijdend zie ik het grote witte huisnummer op de brievenbus. Ik zet de auto achter de boerderij en wil omlopen naar de voorkant, als Michiel de schuurdeur openzwaait: “Ben je op zoek naar onze voordeur? Dit is hem”. Het is de eerste van menig keer tijdens het bezoek dat ik me goed besef in de stad te zijn opgegroeid.

In de gezellige huiskamer, met ruim uitzicht op de weilanden, zie ik bijna als eerste de vele sportmedailles aan de schoorsteenmantel, en daarna het blauwe familieboek open liggend op de tafel waar we aan gaan zitten. Michiel had me opgezocht. En dan vallen

we zomaar in het fierljeppen, wat woordelijk ‘ver springen’ betekent. “We zijn hier in It Heidenskip in 1975 met een ploegje vrienden begonnen. Je hoorde destijds wel over fierljeppen en we hadden het nog nooit gedaan. We zijn toen een paar keer op een andere plaats wezen springen. Dat ging wel aardig. Je weet wel of iets je een beetje ligt of niet. Het leek ons toen wel wat om hier ook een schans te hebben. En zodoende hebben we er zelf een gebouwd, van oud hout en balken. Een heel eenvoudige schans. En we hadden een oude, houten pols, die we hebben bijgeschaafd. Daar hebben we het snel geleerd.” Michiel was toen 21 jaar. Lid geworden van het Frysk Ljeppers Boun kon hij datzelfde jaar al aan wedstrijden meedoen. Hij laat me een foto uit een album met krantenknipsels zien: Michiel in 1975, met haar tot op de schouders, in de top van de B-klasse. Michiel’s persoonlijke record is 15,37 meter, gesprongen in 1987. “Ik heb nooit tot de echte top behoord. Daar moet je veel jonger voor beginnen.”

“In 1983 is de nieuwe schans in gebruik genomen. Over de oude schans sprong je van de gemeente Koudum naar de gemeente Workum. We hebben zodoende geld van beide gemeenten gekregen.” De schans is intussen al weer een paar keer gerenoveerd. Dit voorjaar is er een vaste tribune bijgekomen. Plus een hokje voor koffie, van Europees geld. Echtgenote Ytsie is inmiddels binnengekomen, haalt koffie en komt er op de bank bijzitten. Michiel wijst naar een foto van Nynke, de oudste van de vier kinderen Galama, aan de schoorsteenmantel. “De kinderen zijn met fierljeppen opgegroeid. Nynke deed met 10 jaar al aan wedstrijden mee. De meisjes waren namelijk maar een kleine groep.” En dan wijst hij naar een foto van

Ysbrand of Oane, ik weet het niet meer, maar dat geeft niet want: “De ander ziet er precies hetzelfde uit”. De jongens waren een jaar of 11 toen ze lid werden. Die sprongen vanaf 12 jaar in wedstrijdverband, want ze moesten eerst een bepaalde afstand kunnen springen. Ik zeg dat ik een paar keer een wedstrijd in Winsum heb gezien en alle drie heb zien springen. En dat ik toen werkelijk veel respect heb gekregen voor de techniek.

Het maken van een fierljeepsprong bestaat uit een korte, felle sprint naar de met zorg geplaatste polsstok, een goede insprong, het klimmen naar de top van de pols, met uiteindelijk de uitsprong en terechtkomen in het zandbed aan de andere kant van het water, om een zo groot mogelijke afstand te overbruggen. Polsstokken werden van oudsher gebruikt om sloten mee over te steken, om van het ene dorp naar het andere te reizen, bij het kievitseizoen en de jacht. Sinds 1957 worden er in Friesland wedstrijden georganiseerd. “De eerste polsstokken waren van hout, van Noorse sparren. Door de lengte van 9 meter braken ze vaak. En ze waren zwaar. In 1974 kwamen de aluminium stokken. Die waren wel 10 tot 11 meter lang. Die werden gemaakt in een lantaarnpaalfabriek. En sinds 2006 zijn er de carbonstokken. Deze zijn ontwikkeld samen met de TU in Delft. Ze zijn vrij duur, wel euro € 1.400,- tot € 1.800,- per stok. Maar ze zijn niet te flexibel en zwiepen dus minder dan die van aluminium, en zijn sterk genoeg. En licht.” Er kan verder mee gesprongen worden. Het 15 jaar staande record van 19.40 meter uit 1991 werd sinds 2006 verschillende malen verbeterd en staat nu op 21.01 meter.

Het plaatsen van de polsstok is cruciaal voor een goede sprong. Recht voor schans gezet bepaalt de fierljepper hoe ver hij de pols in het water zet, afhankelijk van onder meer windrichting en snelheid van aanlopen. Dan wordt de pols in de grindbak onder in het waterbassin vastgezet en houdt de polshouder met zijn gaffelstok de pols exact in die stand, die de fierljepper afmeet door met zijn hand de afstand tussen schans en pols te bepalen. Naar achteren lopend geeft de fierljepper zo nodig nog aanwijzingen om de pols recht te zetten, om de kans schuin te springen zo klein mogelijk te maken. Dan concentreert de fierljepper zich, en neemt zijn aanloop van zo’n twintig meter lang. Zijn coach rent achter

Ysbrand Galama

hem aan voor de laatste instructies en mentale steun, waarna de fierljepper zich met één been afzet, de pols met beide handen grijpt, zijn lichaam tegen de stok brengt en zijn voeten tegen de pols drukt. Hier ligt het kritieke moment van de sprong: "Je moet je gewicht over het dode punt verplaatsen". Het is belangrijk dat dit wel gebeurt, maar tegelijk zo langzaam mogelijk, om de tijd te hebben zo hoog mogelijk in de pols te klimmen. Als de pols eenmaal gaat overhellen is het tijd voor de uitsprong. "Het is de bedoeling horizontaal en gestrekt uit de pols te gaan, en met een laatste afzet nog 0,5 meter verder te komen. Dus zo zweef je over het zandbed. Dat is een kick." De ljepper wil overdwars in het zandbed terechtkomen, want de achterste indruk van zijn val in het zand is bepalend voor de te meten afstand: "Ongeoefenden vallen naar achteren."

Hoe hoger de ljepper klimt, hoe harder zijn val in het zandbed is. "Uiteraard kunnen er blessures zijn, hoewel die het meeste vallen bij de minder geoefenden. De oefening, de souplesse, voorkomt blessures." De sprongen worden achteraf geanalyseerd. "Het verschil tussen niets en 20 meter is maar een klein stukje. Je moet rechtdoor gaan, je moet de tijd hebben om te klimmen, de tijd hebben voor een mooie uitsprong, niet een beetje scheef gaan. Alles gaat op ervaring." Michiel reflecteert: "Het is verslavend, het steeds verder willen komen. Het is een individuele sport. Alles hangt van jou af. Iedereen heeft wel eens een dipje. Er zijn wedstrijden dat het niet wil. Een persoonlijk record wordt alleen tijdens een officiële wed-

strijd vastgesteld. Met de trainingen spring je nog wel eens verder."

"Het Frysk Kampioenschap wordt in Winsum gehouden. Deze is belangrijker dan het Nederlands Kampioenschap. Zo ervaren wij dat". Met 'wij' bedoelt hij: alle Friezen. Bij de FK strijden jongens, dames, junioren en senioren om de 'sulveren pols'. "De fierljeppers zijn een hechte groep. De Hollanders zijn later met georganiseerde wedstrijden begonnen dan de Friezen." De Nationale Fierljep Manifestatie in It Heidenskip is altijd de laatste zaterdag van juli. Hier gaat het om het winnen van gouden, zilveren en bronzen medailles. "Daar komen Nederlanders, maar ook buitenlanders op af. De voorrondes zijn 's morgens. Dan moet men een bepaalde limiet springen. Voor de senioren is dat 14 meter. In de middagronde is de limiet 17 meter. 's Avonds is dan de finale. Er zijn dan ongeveer vijftien ljeppers, die over de 17 meter springen. Bij de dames ligt de afstand wat lager, namelijk 14 meter. Van hen zijn er ongeveer 12, die dat kunnen." Dat tekent dan de prestaties van Oane, Ysbrand en Nynke, wiens persoonlijke records respectievelijk 19,82 meter, 19,74 meter en 14,25 meter zijn.

"Weet je dat jouw familie in It Heidenskip gewoond heeft?" Nee, dat weet ik niet. Michiel loopt naar het raam en wijst over de weilanden naar een in de verte gelegen boerderij: "Daar, op nummer 2. Sate 'Groot Welgelegen'. Fokke Martens." Dat is inderdaad mijn voorouder, geboren in 1793, de vader van Gerben, de eerste van mijn tak die turfshipper tussen Friesland en Arnhem werd. Het oudste familie verhaal wat tot mijn generatie is overgeleverd betreft deze Gerben. Maar waar Fokke en zijn vrouw Grietje (van Ursuladyk 22) gewoond hebben weet ik alleen als 'omgeving Workum'. "Fokke Martens kwam op 'Welgelegen' als boerenknecht bij zijn oom Gaele Ysbrands." Hij trouwde met Grietje Gerbens van der Werf en ze kregen daar vijf kinderen. Michiel vertelt verder: "Fokke was een van de acht inwoners van It Heidenskip die in 1821 besloten een openbare school te stichten. De school met meesterwoning werd voor eigen rekening gebouwd, maar het salaris van de onderwijzer werd door het rijk betaald. De school staat er nog en is nu een woonhuis, daar op nummer 1." De

school werd pas in 1912 gesloten.

"Het was een moeilijke tijd na 1825. Het gaat slecht in de landbouw, maar de huur moest toch betaald worden. En in 1825 braken de dijken door, waardoor de helft van Friesland onder water kwam te staan. Er volgden jaren van malaise, en Fokke vertrok naar Engwier, en later naar Workum. Daar is hij slager geworden." Dat laatste weet ik uit het familieboek, maar de omstandigheden wist ik niet.

"Ik weet dat omdat ik een keer Gala/ema's in It Heidenskip in het archief van Workum heb opgezocht. Ik heb er een stukje over geschreven voor het familieblad. Heb je dat niet gelezen?" Nee, dat moet in de jaren zijn geweest dat ik in Amerika woonde. Later bleek dat inderdaad waar: het staat in het blad van mei 2001. Een heel interessant artikel. Michiel is duidelijk zeer geïnteresseerd in de familie, maar ook oprecht in een ander. Hij vraagt verder over mijn achtergrond, en speciaal mijn vader. Terwijl ik hem antwoord, realiseer ik me, weer eens een keer, hoe diep bij mij de liefde voor mijn familie gelegen is. Door Michiel's vragen over mij komt het gesprek op dat Ytsie korte verhalen schrijft in het Fries. Ze blijft daarbij dicht bij zichzelf, zegt zij. Inspiratie komt bij haar plotseling op, en dan moet ze dat ook direct opschrijven. Als ze dan een klein stukje heeft, is ze benieuwd wat het vervolg zal zijn. In beelden ontspint zich het verhaal, zoals een film of een toneelstuk. Deze creativiteit deelt ze met Ytsje Kramer, die registreert. Zij voelen elkaar zeer goed aan. En daarnaast bewerkt Ytsie verhalen tot toneel. Zoals een paar jaar geleden het boek 'De Oerpolder' van Hylke Speerstra, waarin hij het plattelandsbestaan in It Heidenskip in de 19^e eeuw schildert. Hun toneelbewerking van het eerste hoofdstuk van dat boek is door 80 mensen opgevoerd, zes avonden van 400 man publiek. En er hadden nog wel tien voorstellingen kunnen volgen. Ytsie: "Iedereen heeft wel een talent en in een kleine gemeenschap heb je die allemaal nodig. Iemand blijkt decor te kunnen maken, of te kunnen organiseren, toneel te kunnen spelen, of te kunnen schminken." En Michiel, doelend op de saamhorigheid: "It Heidenskip is een afgezonderd gebied. Je kon vroeger niet op jezelf leven. Je had elkaar nodig. Dus zo is dat gegroeid." (Zie ook familiekrant voorjaar 2007, pag 18).

Behalve van fierljeppen hangen er nog veel andere medailles aan de schoor-

steenmantel, zoals een elfstedenkruisje uit 1987. "Ik was toen niet lid, maar ik heb op iemand anders zijn kaart gereden. Met de elfstedentocht in 1986 stond ik aan de kant en dacht: "Dat kan ik ook wel". En toen in 1987: "Nou wil ik meedoen. Het is me 100% meegevallen. Ik was helemaal niet moe. Ik had nog wel een stuk verder gekund. Het was een prachtige dag. Een grote feestdag. Een belevenis." Michiel heeft in datzelfde jaar de elfstedentocht ook nog op de fiets gedaan: "’s Morgens heel vroeg melken. Toen snel naar Bolsward om de bovenste lus van 120 km te fietsen en daarna de onderste lus van 100 km door de Zuidwesthoek. Tussen Hindeloopen en Workum ben ik eerst naar huis gegaan om te melken, daarna heb ik het laatste stukje nog uitgereden. Er zijn er veel die dat doen, de elfstedentocht op de fiets." Michiel spreekt over zijn sportprestaties alsof het niets bijzonders is. Alsof het niet meer is dan 'er gewoon aardigheid in hebben', maar ik wed dat er velen met mij zijn die hier toch wel bewondering voor hebben.

We komen weer terug op het fierljeppen. "Vroeger was het meer een cultuursport, nu is het topsport. Toen was 17 meter de verste sprong; nu springen ze over de 20 meter. Omdat het een zomersport is, moet er in de topklasse 's winters aan krachtraining gedaan worden. Maar de meeste goede fierljeppers hebben er wel een sport bij. Zo doet Oane ook aan kaatsen en turnen, en Ysbrand tegenwoordig aan Kung Fu." Chinese vechtsport dus. "De kinderen moesten vroeger op de fiets naar school in It Heidenskip, dat is viermaal vijf kilometer per dag. Er gaat geen bus. Zelfs met erg slecht weer fietsten ze liever dan met de auto gebracht te worden, want zo konden ze hun energie kwijt. Dat zal een goede training zijn geweest." Zowel Oane als Ysbrand springen nu in de categorie senioren topklasse, met persoonlijke records van respectievelijk 19,82 en 19,74 meter. "Oane is al een paar jaar nummer twee geweest." En dan: "Hij doet de universitaire studie Water technologie bij Wetsus in Leeuwarden. Dat is een splinternieuwe opleiding. Hij is nu bezig met zijn Masters en is straks de eerste die afstudeert op dit vlak. Het gaat daarbij vooral om milieu en energie. Weet je dat uit het mengen van zout en zoet water veel energie is op te vangen?"

"Ysbrand heeft een keer de Nationale Fierljep Manifestatie gewonnen. Hij is

wel uit de slof geschoten die keer. Hij doet biologiewerk, zeebodemonderzoek, bij het NIOZ op Texel." Dat is het Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee. "Het NIOZ heeft 2000 meetpunten over de het gehele wad en neemt daar met speedboten bodemonsters, die worden onderzocht op voedsel voor vogels, zoals pieren en schelpjes. Dit doet hij tot 1 maart. Vanaf dan is hij als medewerker van de Rijksuniversiteit Groningen erg druk met grutto's vangen, ringen en zendertjes plaatsen. De kuikentjes krijgen een basising, volwassen vogels een gekleurde ring. Met de telescoopkijker kun je ze dan volgen. Op dit moment is Ysbrand in Portugal voor hetzelfde. Dat is namelijk een tus-

senstation voor grutto's die van Midden-Afrika naar hier komen." En vervolgens: "Die gruttokuikens zijn enkel poten. In het ei liggen die poten opgevouwen in drieën. De poten bepalen de grootte van het ei."

"Nynke heeft HBO Sport en Gezondheid gedaan. Ze kreeg daarna een baan in Spjkenisse en is toen gestopt met fierljeppen. Ze wil niet fierljeppen bij de Hollanders. Nu is ze vestigingsmanager bij een uitzendbureau. Dat doet ze heel

Nynke
in 2001

fanatiek en met veel plezier. De druk van buitenaf is daarbij heel groot. Ze wil dat niet altijd blijven doen, maar op dit moment leert ze er veel van: contacten leggen, bedrijven leren kennen. En goed inschatten: wat voor soort mensen heb ik voor me." Titus, die qua leeftijd tussen Nynke en Ysbrand en Oane in zit, fierljept niet." Een enkele keer komt hij wel eens kijken naar de verrichtingen van zijn broers, maar hij heeft nooit de ambitie gehad om het zelf te proberen. Hij woont in Utrecht, waar hij na een studie Journalistiek nu geschiedenis studeert." Passend bij hoe eenvoudig Michiel tijdens het gesprek over de sportprestaties heeft gesproken, blijkt uit dit laatste zijn perspectief: sport is fantastisch, maar het heeft zijn eigen plaats in relatie tot de belangrijkste aspecten van het leven.

Als ik weggrijd is de zon door de wolken heen gebroken. Ik stop nog even bij nummer 1, de school nu woonhuis, en bij nummer 2. Daar woonde mijn voorvader Fokke dus, in zeer moeilijke tijden.

Fierljeppen

Troch Ytsje Glama

"Fierljeppe" neame de ynsiders it, "polsstokverspringen" sizze guon Hollanders dy't harren de tonge net brekke wolle oer dit foar harren sa drege wurd.

Mear as twa ieuwen lyn waard der al om prizen ljept. Yn 'e Ljouwerter Krante fan augustus 1771 waard in ljeppwedstriid oankundige yn Baard. Wa't it fierste oer de Boalsserterfeart springe soe, koe in 'zilber hegten mes' winne. It ljeppen is yn de twahûndert jier dêrnei aardich professioneler wurden al kinne we dat fan 'e prizen net sizze; it bliuwt by in beker of in medalje en it belangrykste ... de eare. Wat driuwt in ljepper dan om dochs oan dizze sport mei te dwaan?

Sûnt 1957 wurdt der reglementair ljept. Yn Winsum, dêr't noch altiten it Frysk Kampioenskip hâlden wurdt, waard doe in wedstriid útskreaun troch it Boun fan Fryske Fûgelwachten en dêrnei waard it ljeppen hyltiten mear populair. Dêrom is yn dat selfde jier noch de beslissing nommen om foar de ljeppers in eigen ferieniging op te rjochtsjen. En sa is it noch altiten besteande Frysk Ljeppers Boun ûntstien. Mei in soad ynset hat dit bûn sribbe om it fierljeppen op in heger peil te krijen en derom binne der troch

de jierren hinne in grut tal feroaringen oanbrocht: Der kamen rubbermatten op 'e skânsen foar in bettere oanloop, aluminium polsen om mear lengte te krijen, goeie sânbedden binne oanlein foar in sêftere landing en springers krigen rêchnûmers foar in bettere herkenning. It F.L.B. bestiet no út sân ôfdielingen yn Fryslân: Burgum, Bûtenpost, de Westerein, Drylts, Joure, Winsum en it Heidenskip en ien yn Grinslân namentlik Grijskerk. Ljeppers binne fia in ôfdieling lid fan it bûn. Sa ek de ljeppers fan it Heidenskip. Yn de 25 jier dat dizze ôfdieling hjir bestiet is it útgroeit ta ien fan 'e meast aktive ploechen fan Fryslân, sa ha we hjir al mannich kampioen huldige kinnen.

Bern fanôf in jier as njoggen begjinne mei de jeugdtraining, dy't wer jûn wurdt troch in âldere ljepper. As se in jier as tolve binne kin der mei dien wurde oan 'e officiële wedstriden. Te begjinnen yn 'e twadde klasse. Troch in promoasje/degredeasje systeem kin men in plak yn 'e earste klas wedstriden fertsjinje. Heidenskipster bern wurde mei it 'fenomeen' ljeppen grut brocht; of om't se regelmjittich op ien fan de faak tige gesellige wedstriden komme dy't simmers wol in kear as tsien hâlden wurde op it smûke fierljepterrein efter de tsjerke of omdat se troch it virus besmet binne troch famylje of freonen dy't ek de ljep sport beoefenje of beoefene ha. Sa ek Nynke, Ysbrand en Anne Galama. Harren heit Michiel is ien fan 'e oprjochters fan dizze ôfdieling en hy hat der mei foar soarge dat der begjin jierren tachtich yn it kader fan 'e ruilferkaveling, professionele skânsen boud binne. Dêrneist hat er jierren lang sels ljept. Sûnt har elfde springt Nynke wedstriden. Bij de 'dames' ha je gjin leeftiidsyndieling dus moast se it doe fuort opnimme tsjin de toppers. Troch de jierren hinne slagge dit steeds better, al sjitte de nedige trainingen der wolris bij yn want ek skoalle en fakânsjewurk nimme harren tiid. Har prestaasje dêr't se it meast grutsk op is, is it tige begearde, gouden hangerke op it N.F.M (Nederlanse Fierljep Manifestatie, dêr't Friezen, Hollanders, Belgen en Engelsen oan meidogge) en in twadde plakje op in Frysk kampioenskip. Nynke har p.r. stiet op dit momint op 14.25m. Anne en Ysbrand springe no foar it twadde jier bij de junioren nei't se earst fjouwer jier yn 'e jongesgroep meidien ha. Harren stribjen is om alle wedstriden wer fierder te springen as de foarige en foaral fierder

as de konkurinsje en dy is tige grut yn dizze groep. Anne syn p.r. stiet sûnt augustus dit jier op 16.89m. Dermei waard er twadde op 'e Nederlânske Kampioenskippen yn Linschoten. Ysbrand syn p.r. stiet no op 17.05m. Dat hat er july j.l. helle op it N.F.M. en dermei fertsjinne er in sulvren hangerke. Mar om resultaten te krijen moat der wol oefene wurde. Sa gau as it waar it yn maart-april talit wurdt der wer bûten traint. Dan ha se al in pear moanne kondysje- en krachtraining yn 'e seal efter de rêch. Neist de goed tritich wedstriden dy't der yn it simmerskoft fersprongen wurde, wurdt der noch in kear as trije yn 'e wike traint. Boppedat binne der noch de nedige demonstraasjes dy't der yn it Heidenskip jûn wurde. Twa ljeppers fersoargje dan foar groepen minsken in fierljeples, oan 'e ein hjirfan is it de bedoeling dat eltsenien in sprong rjochting de oare kant weachet.

Neist dat ljeppers elkoars konkurrinten binne is it ek in tige hechte freoneploech. It neisitten en de fierljepfeestjes binne faak tige gesellich. Al mannich relaasje is hjir út fuortkommen... Sa't jim miskien wol yn 'e gaten ha is it folkloaristyske ljeppen fan destiids útgroeit ta in folweardige sport. Der wurdt al jierren fierder ljept as de pols lang is!

Nijsgjirrich wurden? Sjoch www.fierljeppe.nl. en je kinne alles oer it Heidenskipster ljeppen gewaar wurde!

(PS: dit artikel is een paar jaar geleden geschreven en dus gedateerd)

Nijsgjirrich wurden? Sjoch www.fierljeppe.nl. en je kinne alles oer it Heidenskipster ljeppen gewaar wurde!

(PS: dit artikel is een paar jaar geleden geschreven en dus gedateerd)

WK-limieten gehaald bij PW's in Oss

29 March 2010

OSS – Op 27 en 28 maart 2010 vonden in Sporthal De Rusheuvel in Oss plaats de 3e en 4e plaatsingswedstrijden voor het NK acrogym 2010, dat in juni ook in dezelfde locatie zal plaatsvinden. Er waren veel acroliefhebbers en supporters naar Brabant getogen om de beste teams van Nederland in actie te bewonderen. Speciaal was uiteraard, dat dit weekend de voorlaatste kans was om de WK-limiet te halen.

Op de hyve Acrogym Nederland een kort verslag van Arno Diender, die zelf net terug was van een interessante acroreis in Israël: "Opmerkelijke prestaties met daarbij het behalen van het WK limiet werden geleverd door Charell Phijffers & Ellen Vorsselman en Maja ter Steege & Veerle Dijkma. Bij de juniorentrio's waren ook hele mooie oefeningen waarbij twee junioren trio's van Adonis Drachten, Denise Meester & **Paula Galama** & Maaike Eringa en Mare Blaam & Jeaninne Loman & Marielle Kuipers voldeden aan de lage limietscore voor het komende WK. Hopelijk wordt er volgende week goed gepresteerd in Vaassen tijdens het extra kwalificatiemoment. Ook het seniorentrio van Agios Vaassen voldeden aan het lage limiet en zullen er alles aandoen om voor het WK te gaan. De tribune in Oss was goed gevuld waarbij mij opviel dat de echte enthousiaste reacties 's middags uitbleven tijdens de oefeningen."

Bron: <http://www.gympower.nl/tag/denise-meester-paula-galama-maaike-eringa/> 30 april 2010

Tijdelijke wedstrijdcentrum lijkt nu echt te gaan komen

Zeilvereniging eert Gerard Galema

Twee punten sprongen vrijdagavond naar voren tijdens de najaarsvergadering van de Zeilvereniging Workum in de Klameare. Voor de aftredende en niet herkiesbare penningmeester

Gerard Galema (1.14.39/72) was er het erelidmaatschap van de 'vereniging'. Hoe lang hij in het bestuur heeft gezeten is niet helemaal duidelijk omdat de notulenboeken daarover niet helemaal duidelijk zijn, maar op 27 april 1984 was hij in ieder geval al in het college aanwezig. Een welverdiende beloning dus voor Galema na ruim vijfentwintig jaar 'krewearjen' voor de vereniging en de zeilsport in Workum en omgeving in het algemeen. Verder lijkt het er op dat het tijdelijke wedstrijdzeilcentrum er nu eindelijk gaat komen. De juridische en andere haarkloverijen lijken op een haar na tot het verleden te behoren en dat betekent dat de vereniging, met de door haar georganiseerde vele wedstrijd-evenementen, toch wat beter voor de dag kan komen. "Dit seizoen moat it der stean," aldus voorzitter Gerrit Heeringa.

De vergadering had verder een rustig verloop. Als een van zijn laatste officiële daden kon Gerard Galema meedelen dat de vereniging financieel gezien "in lyts pluske fan in dikke twatûzen euro" kan noteren. Het officiële financieel overzicht staat echter pas in maart op de rol als de jaarvergadering wordt gehouden. Er is een hoop aan het startschip Nautilus gedaan en "dat binne ekstra kosten om goed foar de dei te kommen." Er staat volgend jaar een geringe

verhoging van de contributie op het programma, niet omdat de vereniging dat zelf nu zo graag wil maar omdat het nodig is in verband met de afdracht aan het Watersportverbond. De contributie is nu dertig euro per jaar en voor leden die niet per automatische incasso betalen 32,50 euro. Namens dat Watersportverbond werd naar voren gebracht dat er in verband met het inrichtings- en natuurplan Natura 2000 voor de zeilers niets verandert aan de Friese IJsselmeerkust: wat verboden is wás al verboden en er komen geen nieuwe verbodsbepalingen voor de watersporters bij. Wat betreft de plannen voor de Afsluitdijk is het Watersportverbond van mening dat er geen verlies aan vaarwater mag optreden. "Maak de dijk sterk en goed en laat verder alles bij het oude," is het standpunt waarvoor het Koninklijk Nederlands Watersportverbond zich in de overleggronden sterk zal maken. Over 'het gordijn aan windmolens' dat gepland staat voor de kust van zeg maar Urk naar

beleving van het IJsselmeer."

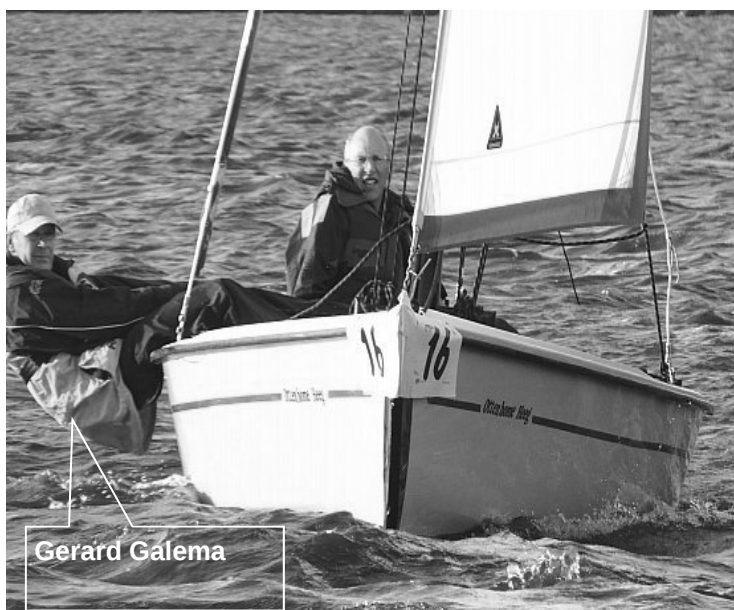
Verder heeft het Rijk geld beschikbaar gesteld voor het uitbaggeren van de binnenhavens en daar hoort it Soal tot grote vreugde van de Zeilvereniging Workum ook bij. Wat betreft het tijdelijke wedstrijdzeilcentrum verwacht voorzitter Heeringa in de loop van januari de definitieve vergunning. Dit betekent echter niet dat de Zeilvereniging Workum dan op haar lauweren kan gaan rusten, want over vijf jaar moet er een definitief centrum zijn en dat eist uiteraard veel voorbereiding. Maar het tijdelijke centrum kan "yn myn eagen net mear fout gean", aldus Heeringa, en dat betekent natuurlijk een forse stap voorwaarts voor de vereniging.

Heeringa zwaaide zijn medebestuurslid Gerard Galema lof toe:

"It is knap om yn sa'n lang skoft net yn in soarte fan sleur telâne te kommen," zo zei hij onder meer. "Ik ha it mei in ferskriklik soad wille dien," aldus Galema zelf. Met name het werken aan het startschip (en tevens visite-kaartje van de vereniging) Nautilus had de liefde van zijn hart, zo zei hij. Ook Olaf Hermus trad uit het bestuur. Hij kan het bestuurslidmaatschap niet meer combineren met zijn drukke werkzaamheden als eigenaar van een supermarkt in Sneek. Gerard Galema en Olaf Hermus worden in het bestuur opgevolgd door Klaas de Bok en Gerard Graafsma. De zeilvereniging heeft voor het komend seizoen weer een keur aan evenementen op het programma staan en heeft de wind - om even in zeiltermen te blijven - duidelijk in de zeilen.

Zie ook: www.zvworkum.nl

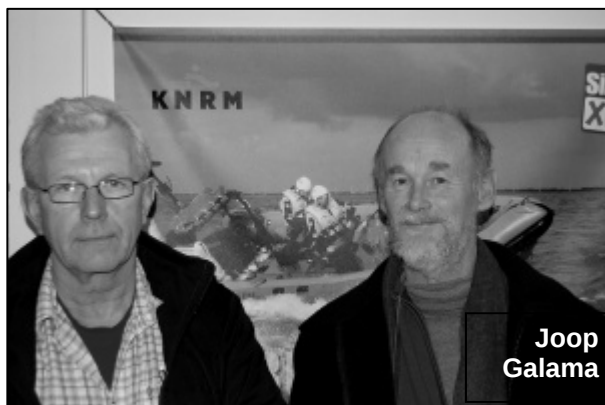
Bron: Friso 15 dec 2009

Gerard Galema

Actie voor reddingsstations rond het Victoriameer: Duizenden vissers verdrinken.

EGMOND – Op het Victoriameer in Afrika verdrinken jaarlijks meer dan vijfduizend mensen. Zeker de helft daarvan betreft vissers. Het aantal slachtoffers moet en kan minimaal gehalveerd worden.

De zwagers Sip Wiebenga en **Joop Galama** (1.14.121/132) zetten zich in om het aantal verdrinkingsslachtoffers in Afrika te verminderen. Wiebenga is oud-directeur van de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij. Galama is jarenlang ontwikkelingswerker in Afrika geweest. Samen zijn ze sinds de oprichting vijf jaar geleden betrokken bij het National Lake Rescue Institute (NLRI), de Oegandese reddingmaatschappij.

Het Victoriameer ligt op de grens van Uganda, Kenia en Tanzania. Oké, het meer is met 300 bij 350 kilometer tweemaal zo groot als Nederland. Maar vijfduizend verdrinkingsslachtoffers per jaar is meer dan in Noord-Amerika en Europa samen! „Ingrijpend“, zegt Wiebenga. Heel veel Afrikaanse vissers laten het leven, omdat ze niet goed kunnen zwemmen. Ook vergaan regelmatig zwaar beladen gammele veerbootjes, met daarop vaak vrouwen van vissers die de visvangst in de stad willen verkopen. Veel vissersgezinnen wonen op de honderden eilandjes in het Victoriameer.

De zwagers Sip Wiebenga (l) en Joop Galama zetten zich in voor uitbreiding van het aantal reddingstations rond het

Victoriameer. Galama heeft een plan op poten gezet om het aantal reddingstations aan het Victoriameer uit te breiden van één naar vijf. Daarvoor is een budget van niet meer dan één miljoen dollar nodig. Als het even kan moeten (houten) boten daar gebouwd worden. Wiebenga hamert

ook op het gebruik van reddingsmiddelen. De bedoeling is dat die daar in de regio gemaakt en verkocht worden. „Niet weggeven dus, want dan is het voor een Afrikaan waardeloos en weet je zeker dat het niet gebruikt wordt.“ Moet het grote Victoriameer het tot op heden met één reddingstation doen, langs het kleinere noordelijker gelegen Lake Albert

draaien al twee stations. Dit meer is van belang voor oliewinning en de olie-industrie steekt geld in de reddingsboten. Voor het Victoriameer ontbreken dergelijke geldschietters, hoewel het meer best van belang is voor bijvoorbeeld Nederlandse importeurs van zoetwatervis. Tot op heden is tevergeefs aangeklopt, net als bij de Nederlandse bloemensector die intensief in Uganda kweekt. Rondom het grote Victoriameer

Er is aandacht voor geweest op televisie. Maar snel gaat het allemaal niet, ook al worden donaties door de Wilde Ganzen en de ontwikkelingsorganisatie NCDO verdriedubbeld. „Wij willen niet alleen het aantal stations uitbreiden. We willen de mensen ook leren zwemmen, vooral de kinderen. En we willen weduwen en wezen van vissers een ambacht leren om in hun onderhoud te voorzien“, aldus Wiebenga. Graag geeft Wiebenga het rekeningnummer van de Wilde Ganzen door: 40.000. Bij donaties vermelden: NLRI.

Bron: dd 14 febr 2010, <http://visserijnieuws.punt.nl/?id=473384&r=1>

Vrijwilliger aan het werk

Goutumer **Abbo Galema** (1.14.37/71) van Vrijwilligersservicepunt Leeuwarden (VSP) is bestuurslid en staat met harken in het veld om afgestorven mosterdzaad op een hoop te gooien. Dit is weer eens wat ander vrijwilligerswerk dan in de zorg en dienstverlening. Deze keer zeer actief in het Hof van Eden in Snakkerburen nabij Leeuwarden, de doarpstún die de achtertuin van Leeuwarden moet worden. De tuin wordt ook gebruikt voor re-integratieprojecten voor verslaafden in de gemeente Leeuwarden. En er wordt geregeld samengewerkt met leerlingen van middelbare scholen, die ondermeer de groentetuin verzorgen.

is maar één reddingstation. Ieder jaar verdrinken vijfduizend mensen! Het Lake Rescue-project wordt ondersteund door de Wilde Ganzen.

Jan Galama: van schurk tot verkiezingsheld

Een kleine glimlach verscheen woensdagavond op het gezicht van Jan Galama toen hij hoorde dat Gemeentebelangen 2000 de partij was met de meeste stemmen. "In moaie oerwinning, foaral foar de ynweners", merkte hij kalm op. Er kwam een twinkeling bij in de ogen, toen sommige stembureauleden hem er op wezen dat hij degene was met de meeste voorkeursstemmen.

REDUZUM • Met een stuk papier in de hand stond de 65-jarige Redûster woensdagavond wat achteraan in het gemeentehuis in Grou. Wachtend op de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen in Boarnsterhim. Achter alle andere kandidaats raadsleden, bestuursleden van de politieke partijen en andere politiek geïnteresseerden. Maar ook achter vele mensen die hem jarenlang niet serieus namen. Jan Galama, een man die jarenlang vocht voor zijn gelijk werd nu ineens raadslid. Jan Galama werd op 29 november 1993, de oprichtingsdag, lid van GB2000.

Er waren strubbelingen geweest tussen verschillende politieke partijen in de gemeente. Dit leidde tot het oprichten van een nieuwe partij. Jan Galama, al jaren lid van het CDA, besloot lid te worden van deze nieuwe partij. Alleen al omdat het belang van de inwoners door hem belangrijker werd geacht dat het partijbelang. Want onrecht is iets waar Galama zeer slecht tegen kan. "Mar it soarget wol dat ik skerper wurdt", legt hij uit.

Zijn eerste kennismaking met het college en de raad van Boarnsterhim is voor hem pijnlijk. In oktober 2004 wordt Jan Galama door de gemeenteraad van Boarnsterhim afgewezen als plaatsvervangend lid in de raadscommissie bestuurlijke zaken.

Alleen zijn eigen fractie van vier mensen steunde zijn benoeming. De andere raadsleden oordeelden dat Galama de schijn van belangenverstrengeling met zich meedroeg. Een conclusie die Galama diep raakte. Hij liet het er niet bij zitten. In december wordt de inwoner van Reduzum opnieuw door zijn partij voorgedragen als plaatsvervangend commissielid. De Reduster blijkt op onjuiste gronden als plaatsvervangend

raadslid geweerd te zijn. Galama's advocaat Wim Sleijfer liet dit in een brief aan de gemeente weten. De jurist van de gemeente was het met Sleijfer eens. De advocaatkosten voor Galama bedroegen €937. Een behoorlijke prijs om tot plaatsvervangend lid te kunnen worden benoemd vindt hij zelf.

Als accountant verdiepte Galama zich al snel in de financiën van de gemeente. Vele zaken waren volgens hem niet helder maar de andere partijen daar van overtuigen lukte de accountant niet. De jaarrekening in 2004 werd dan ook niet door hem goedgekeurd. Hij werd daarin gesteund door de VVD en de FNP. CDA en PvdA wezen op de goedkeurende verklaring die de accountant al had afgegeven. "Wie blijft zoeken, zal altijd wel foutjes vinden, stelde fractievoorzitter Daan van der Meulen van het CDA".

In 2006 komt er een nieuwe raad en een nieuw college. Galama blijft de financiën volgen, maar komt er al vlot achter dat kritische opmerkingen door een deel van de raad en door het college niet op prijs wordt gesteld. En dus probeert hij via ingezonden stukken in de Mid Frieslander, de burger maar ook de raad de slechte financiële situatie duidelijk te maken. De artikelen worden lang niet door iedereen gewaardeerd. Er worden opmerkingen over gemaakt uit de raad, in de krant en op straat. "Minsken seine wolris, Jan lit it los. Dat wiene dan raak minsken dy't ik yn it paad rûn".

Maar ook een categorie lezers van de krant begon zich er aan te storen. Regelmatig kreeg de redactie de vraag of het nu nodig was om de stukken te publiceren. De PvdA maakte binnen de partij zelfs een afspraak. Het beleid werd: niet reageren op de plaagstoten van Galama, want dat werkt als een rode lap op een stier", meldt een oud raadslid. Het zwijgen zorgde bij de accountant voor hetzelfde effect. Er kwamen meer artikelen, nu ook in de Leeuwarder Courant en er werd meer ingesproken tijdens de gemeenteraad. Galama bleef doorgaan. Iedereen die het financiële gebeurtenissen volgde had volgens de criticus Galama het vastlopen kunnen zien.

Het college en vele raadsleden, bleven volgens Galama echter geloven in een sprookje. De begroting van 2009 vormde de aanleiding om er een schepje boven op te doen. "Ik fielde it my ferplicht om skerper en dudliker te wurden", merkte Galama destijds op. De opmerking dat de gemeente Boarnsterhim fraudeerde door te manipuleren met begrotingscijfers, schoot bij het college in het verkeerde keelgat. De kritische opmerking is voor het college de aanleiding om twee advocatenkantoren in te schakelen, voor een onderzoek tegen Galama. In december 2008 wordt aan Galama medegedeeld dat het college heeft besloten aangifte bij de rechtbank wegens smaad en laster op grond van artikel 261 wetboek van strafrecht. De beslissing van de gemeente wordt via een persbericht wereldkundig gemaakt. Niet veel later wordt duidelijk dat de financiële positie en het meerjarenperspectief ernstig afwijkt van de in november ingediende begroting 2009. Galama's opmerkingen werden bewaarheid. Op 20 februari 2009, bij het aftreden van burgemeester Ella Schadd en de drie wethouders Mieke Minkes, Anne Jochum de Vries en Daan van der Meulen, blijkt er nog steeds geen gerechtelijke procedure in gang gezet te zijn. Wethouder Anne Jochum de Vries vertelt aan de pers dat de rechtzaak tegen Galama gewoon door gaat ondanks dat het college er niet meer zit. Galama haalde zijn schouders op.

Hij zette door, maar de kritieken op zijn houding bleven groeien. Totdat er een nieuw zakencollege kwam. De gemeente Boarnsterhim trok de aangifte tegen accountant Jan Galama wegens laster en smaad in en Jan Galama stopt op zijn beurt met het procederen om financiële stukken openbaar te krijgen.

"Het nieuwe college van B&W staat geheel buiten hetgeen wat is voorgevallen tot het aftreden van het voorgaande college. Ik wil

mij daarom open opstellen naar hen en ben bereid, waarnodig mee te helpen tot het oplossen van problemen", zegt Galama destijds in "De Mid Frieslander. Jan Galama verandert van 'lastige burger' in 'een assistent' van de gemeente. Er wordt niet meer gebruik gemaakt van de insprektijd tijdens de raadsvergaderingen en de artikelen in de krant worden milder. Ook ontstaat er een omslag bij de burger en de raad. "Het rechtvaardigheidsgevoel heeft het gewonnen. al waren daarvoor wel gevoelige stappen met een scherpe toonzetting voor nodig", zucht Galama. Al gaan bij sommigen de nekharen nog steeds overeind staan bij het horen van zijn naam. "Hij was echt de grote boze wolf vertelt GB2000-raadslid Siep van der Meer.

Jan Galama besluit zich beschikbaar te stellen voor de gemeenteraad. Bij de ledenvergadering wordt besloten dat hij op de derde plek op de lijst komt te staan. Dat hij met de verkiezingen maar liefst 952 voorkeurstemmen weet binnen te halen, doet hem goed. "Ik ha al in hiel soad reaksjes hân", vertelt hij een dag na de verkiezingen.

Ook het bestuur is blij met het eindresultaat. Volgens Nikel Boringa had het ook anders uit kunnen pakken. "Syn útlittingen hiene ek yn it neidiel wurkje kinnen. Mar Jan sei altyd "sa is it en net oars".

Nu hij raadslid wordt, stopt Galama met het schrijven van ingezonden stukken in de krant. „As ik no wat skriu w sil dat yn -formearjend wêze". En ook zal de toon anders worden. "Mar dat wie de lêste tiid ek al it gefal". Dat hij nu bij mensen in de raad komt die hem jarenlang niet of nauwelijks serieus hebben genomen lijkt hem weinig te deren. We moatte it mar útprate en meiinoar us ynsette foar de boarger".

Hij heeft niet langer zin meer in gehakketak. "Mar ik bliuw skerp", waarschuwt hij. Galama probeert een oorzaak te vinden voor zijn felheid. "It komt miskien wol, omdat ik doe wegere bin foar de kommisje".

Het jarenlang vechten heeft hem veel tijd en geld gekost. De advocaatkosten, gemaakt in 2004 voor de toetreding als commissielid vallen daarbij in het niet. Mar de resultaten binnen folle wichtiger dan de kosten", concludeert hij met een glimlach op zijn gezicht.

Bron: De Mid Frieslander, dinsdag 9 maart 2010

Gemeentecriticus op het pluche

Grou-„Galama, Galama, Galama." Toen de eerste mensen van de stembureaus in Boarnsterhim gisteravond binnen druppelden op het gemeentehuis, werd het al duidelijk. Nog nooit hadden de tellers van de stembureaus meegemaakt dat één nam er zo uitsprong. Het leverde Jan Galama's partij GB2000 de winst op in Boarnsterhim.

Met vier zetels, een verdubbeling, is de gemeente belangenpartij de grootste in Boarnsterhim geworden. Oud-accountant Jan Galama uit Reduzum stond als derde op de lijst voor deze partij, maar is volgens velen beloond voor zijn strijd tegen de financiële wanorde bij de gemeente Boarnsterhim. „Hy hat de teloargang fan Boarnsterhim analysearre en foarspeld, aldus lijsttrekker Jan Hemminga.

Hemminga is vooral blij te kunnen constateren dat „minskens dochs kritysker binne as wy tinke," Hij doelt daarmee op het verlies dat de zittende collegepartijen PvdA en CDA te verduren kregen. De twee collegepartijen vielen gezamenlijk terug van tien naar vijf zetels. Vooral het verlies voor de PvdA fors. Deze partij viel terug van zeven naar drie zetels, het CDA ging terug van drie naar twee. „Der is mei ús ôf-rekkene" stelde PvdA-lijsttrekker Roelf van der Woude vast.

Lijsttrekker Jan Zijlstra van het CDA had een beter resultaat voor zijn partij verwacht. „Spitich." De PvdA denkt het meeste last te hebben gehad van de nieuwe partijen. D66 komt met twee zetels in de raad, GroenLinks met een zetel.

De aanhang van zowel VVD als FNP blijkt in Boarnsterhim vrij stabiel te zijn. Beide partijen behielden hun zetels, respectievelijk twee en drie, waarbij de FNP toch op meer gehoopt had „Mar der is ien grut winstpunt", aldus nummer twee op de lijst Sybren Posthumus: „De ferhâldings yn dizze rie wurde folslein oars."

Afgaand op de eerste reacties na de uitslag staat Boarnsterhim geen moeilijke periode van collegevorming te wachten, GB2000, die als grootste partij het voortouw mag nemen, is niet uit op een plek in het college. Wat Hemminga betreft blijft het huidige zaken college zitten. VVD en CDA sloten zich daar gisteravond al bij aan.

Bron: Leeuwarder Courant 4 maart 2010

Serrestal met zachte bodembedekking

Loeien in de serre

Steeds meer koeien komen nooit meer buiten. Serres zonder ligboxen moeten de klauw- en beengebreen oplossen.

Al eerder lazen we over de serre stallen en in 2007 waren we op de donateursdag te gast bij Theo Galema in Nijhuizum, die ook een serrestal in gebruik heeft voor zijn koeien. Onderzoek in de landbouw en veeteelt gaat gewoon door en intussen hebben onderzoekers projecten gaande over meer comfort voor de koeien. Een van deze onderzoekers is ir. **Paul Galama** (1.14.88/108), die eind vorig jaar het rapport "Grensverleggend huisvesten van melkvee" van Wageningen UR presenteerde. Het rapport stelt een mooi ideaal van ruime vrijloopserres voor. Op proefboerderij Zegveld kunnen boeren zo'n stal bewonderen, gebouwd door een kassenbouwer. Het is een lichte constructie en dus lage bouwkosten. De koeien lopen vrij rond op een vloer bedekt met een mengsel van gedroogde bagger gemengd met riet. Paul Galama noemt het de "bruine wei". Op andere proefboerderijen wordt geëxperimenteerd met een zandbodem net als in de manege en een andere stal met op de bodem een mengsel van houtsnippers en zaagsel. Samen met de mest moeten deze bodems behalve lekker lopen, ook een vruchtbaar compost geven.

Bron: samenvatting uit NRC Handelsblad 14 nov 2009

Paul Galama is onderzoeker bij Wageningen UR Livestock Research. Hij is als zodanig betrokken bij bodems in vrijloopstallen en schaal-sprong naar duurzame melkveehouderij.

Onze donateurs

Door Hays Galama

Toen ik in september vorig jaar aantrad als bestuurslid had ik wel een bepaalde indruk van onze achterban. Sommige donateurs kende ik

persoonlijk, anderen van naam; maar de meesten kende ik niet. Het beeld dat ik had werd bevestigd en aangevuld door Wieke en Ysbrand toen wij voor het eerst vergaderden op de boerderij van Cees en Wieke.

Het zijn mensen die geïnteresseerd zijn in de roots van de familie en er plezier aan beleven familie te ontmoeten. Mannen en vrouwen die anderen graag vertellen over hun belevenissen en, veelal met nog grotere toewijding, luisteren naar de avonturen die bloedverwanten beleefd hebben. Een groep van Gala/ema's met bijzondere persoonlijkheden, intrigerende typen en opvallende verschijningen; geen grijze muizen.

Maar als "grijs" een verwijzing naar de leeftijd is, dan trekt die kleur wel stevig haar sporen door de groep, zo was onze inschatting. En dat heeft ons er toe aangezet het als een van de speerpunten te maken dat we werken aan een verbreding en verjonging van de club van donateurs. Vanuit mijn achtergrond als marktonderzoeker ben ik dan natuurlijk geïnteresseerd in hoe grijs onze achterban is. Ik heb daarvoor het donateurbestand van de stichting, zoals dat er in september 2009 was, nader onder de loep genomen. Wetend dat in Nederland vrouwen ouder worden dan mannen, dacht ik dat zij de overhand

zouden hebben. Maar dat blijkt niet het geval. Onder de donateurs waren er in september 138 mannen versus 120 vrouwen.

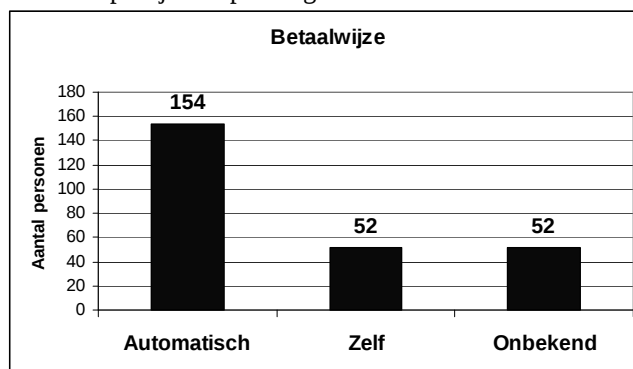
Maar dat onderscheid is naar mijn mening niet zo bijzonder relevant. Ik ben meer geïnteresseerd in de leeftijdsopbouw van deze 258 donateurs. Het blijkt dat onze jongste donateur toch al 30 jaar is, terwijl onze oudste donateur met 99 op de drempel naar een volle eeuw staat. Gemiddeld zijn we precies 65 jaar! Het lijkt mij dat de grafiek wel oproept tot een verbreding en daarmee tot een verjonging van de achterban. Het is natuurlijk fantastisch dat zo veel familieleden op respectabele leeftijd onze stichting nog van harte steunen, maar spreekwoordelijk wordt er beweerd dat "de jeugd de toekomst heeft" en dus moeten we werken aan die toekomst. Elders kunt u in deze familiekrant lezen dat wij daarvoor onze website eens stevig hebben opgepoetst en we met de contributie een maatregel getroffen hebben die het mogelijk maakt ook met een bijzonder smalle beurs volwaardig deelgenoot te worden van de stichting. Voor slechts € 5,- per jaar kun je al donateur zijn. Dit bedrag moet dan echter wel per automatische incasso geïnd kunnen worden en de familiekrant zul je op de website moeten lezen, want voor dit bedrag kunnen we die natuurlijk niet twee keer per jaar

printen en per post toe sturen; die service blijft exclusief voor de donateurs die meer betalen. Dat brengt mij op het punt van de betaalwijze van het

alle donateurs hun bijdrage te laten betalen. Dat is absoluut geen bewijs voor de stelling dat Gala/ema's slechte betalende zouden zijn, maar toont wel aan dat wij zulke dingen soms vergeten en aan onze aandacht laten ontsnappen. Als we de mensen een rekening of accept-girokaart zouden toesturen, wordt dat "vergeten" natuurlijk al gereduceerd, maar moeten we er tegelijkertijd meer geld en aandacht aan besteden. Veel liever steken we die energie in het organiseren van donateursdagen, het uitbreiden van de website, het verder verkennen en toegankelijk maken van de stamboom, etc. Ideaal zou zijn als iedereen het donateurschap per automatische incasso eens per jaar van zijn rekening laat afschrijven. Ik roep u –voor zover u nog niet op die manier

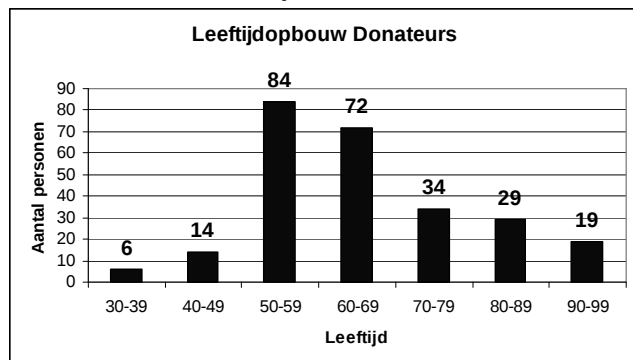

betaalt- op om ons daartoe te machtigen. In de hier bovengeplaatste grafiek is zichtbaar dat een overgrote meerderheid dit thans al doet. En dat ik als voorzitter van 52 donateurs niet weet op welke wijze zij betalen hoeft u niet te verontrusten. Ysbrand onze penningmeester weet het wel!

donateurschap. Niet alleen het huidig bestuur, maar ook voorgaande penningmeesters, moet er jaar op jaar veel energie in steken om

Waar onze donateurs wonen, heb ik ook nader onderzocht. We vinden er 10 in het buitenland. Onder die landen treffen we Frankrijk, Engeland, Duitsland en Canada aan. Maar 96% van onze donateurs woont binnen de grenzen van Nederland. In Friesland

hebben we 122 donateurs. Buiten de grens van Friesland in die andere provincies in totaal net iets meer: 126. Onze roots liggen in Friesland en dan is het natuurlijk niet verwonderlijk dat de achterban zich in die provincie concentreert. De grootste concentratie zit in Bolsward (13). En ook in de omstreken van Bolsward treffen we veel donateurs: Tjerkwerd (6), Workum (8), Blauwhuis (4), It Heidenskip (3) en Wommels (3). Harlingen is na Bolsward de stad met de meeste donateurs (9). In Leeuwarden en Drachten vinden we er respectievelijk 7 en 5.

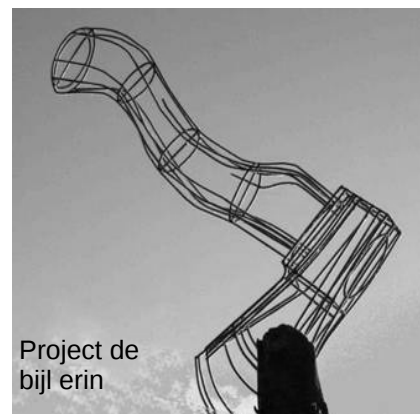
Dit is de situatie gebaseerd op het donateurbestand per september 2009. Daar gaan we verandering in aanbrengen door die 258 verder uit te bouwen! Daar kunt u bij helpen. Proeft u bij iemand een prille belangstelling? Verwijs hem of haar naar onze website www.galama.nl voor meer informatie. Je kunt je daar ook direct als nieuwe donateur opgeven. En het kan natuurlijk ook nog steeds met een emailtje of briefje naar een van de bestuurs-leden.

Kunstwerken

Op website <http://www.atelier-ansen.nl/beelden%20hugo.html> kunnen we de kunstwerken van **Hugo Galama** aanschouwen. Al eerder is er een enkele foto in de familiekrant opgenomen, maar nu eens wat meer en de link naar zijn website.

Hugo Galama

Project de
bijl erin

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Werkstuk van Igo Galama (1.14.87, nr.1/108) getiteld **De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema**, 2005; formaat A4; € 7,50.

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016. E-mail: e.galama@chello.nl

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, www.genealogie.pagina.nl.

En natuurlijk onze eigen compleet vernieuwde website te vinden via www.galama.nl

Andere interessante webpagina's voor historisch onderzoek:

www.archiefleeuwardercourant.nl www.stamboomsurfpagina.nl www.genlias.nl
www.graftombe.nl www.hisgis.nl www.tresoar.nl www.dodenakkers.nl
www.mensenlinq.nl www.archiefkrfriesland.nl www.aldefrysketsjerken.nl
www.boekhoudprogramma.nl/stam/ www.galama.nl/michiel/
www.groningerkerken.nl/ogk/site.html
www.drentsekerken.nl/sodk_kerken-in-drenthe.php
www.creil.nl/geschiedenis.html; familieberichten www.online-familieberichten.nl

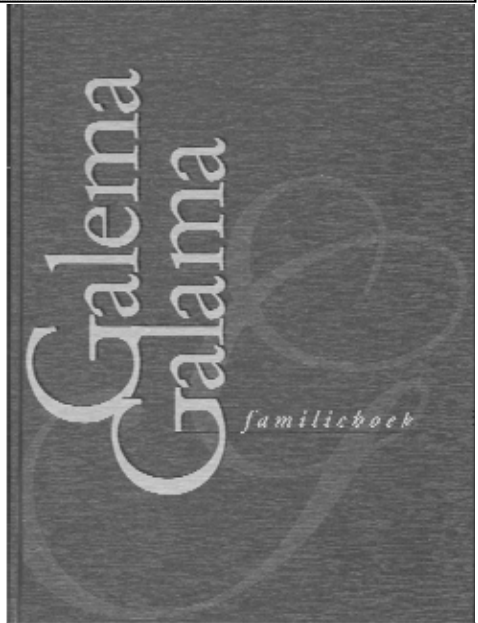
Beschaafd naakt van Arjen Galema Amsterdams impressionist

Ooit een echte Galama willen kopen. Nou dat kan. Op Marktplaats is er een te koop. Hieronder een foto van het schilderij.

Beschrijving

Beschaafd naakt van de schilder **Arjen Galema**, (6.11.1, nr. 1/196) geboren 1886, die na zijn opleiding aan de academie werkte in Amsterdam en in Parijs. Hij was een leerling van G.W.C. Rueter. Kreeg de Willem van Collemprjjs, was lid van Arti in Amsterdam. Zijn Franse invloeden en impressionistische toets is ook in dit beschaafd naakt van 1928 duidelijk zichtbaar. De afmetingen van dit zeer fraai olieverb op doek is 50 x 60 cm en het zit in de originele lijst. Bieden rond de 1000 euro. Arjen is in 1974 overleden.

Het boek met bijna alle Galama's en Gal-Galema's van over de gehele wereld op een rijtje, met genealogische gegevens aangevuld met bijzonderheden over verscheidene personen. Het boek is rijk geïllustreerd met foto's van familieleden. In het boek worden 10 geslachten Gale/ama beschreven. Het is te koop door bestelling bij Eelco Galama, zie kader op deze pagina. De kosten bedragen € 45 plus verzendkosten.

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Ysbrand Galama, Vredelaan 18, 1318 AS Almere
 tel. 036-5217386; E-mail: ysbrand@galama.net

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

